

Kāda situācija ar Covid-19 Kuldīgā ir šobrīd?

Līdz trešdienai Kuldīgas novadā bija
103 aktīvi saslimšanas gadījumi.
/SPKC ziņas/

Aptaujājām skolas, sociālo dienestu un uzņēmumu *Kuldīgas tekstils*, kurā slimības uzliesmojums sākās.

Kopš 14. oktobra spēkā ir noteikumi, ka veikalos drīkst apmeklēt tikai ar sejas aizsargmasku. Ceturtdien *Kurzemnieks* novēroja, ka *Rimi* daudziem tās ir, taču visi cilvēki veikalos to tomēr neievēro.

Slēgts VSAA Kuldīgas centrs

Līdz 19. oktobrim ieskaitot būs slēgts Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Kuldīgas klientu centrs, jo visi darbinieki kopš 6. oktobra atrodas karantīnā.

Pašam to nezinot, uz biroju bija atnācis darbinieks, kurš inficēts ar Covid-19. Līdz ar to pārējie Kuldīgas speciālisti noteikti kā kontaktpersonas. Līdz 19. oktobrim klienti var informāciju saņemt Liepājas filiālē, rakstot e-pastā: liepaja@vsaa.gov.lv vai pa tālr. 63422391, 63427528, 20028894. Var arī izmantot informatīvo tālr. 64507020 vai e-pastu: konsultacijas@vsaa.gov.lv.

Jautājumi ir dažādi

Kuldīgas novada sociālā dienesta informācijas tālrunis 27020731 vēl rīt (sestdien) darbosies 8.00–24.00, svētdien ne, bet no pirmdienas – darbdienās 8.00–17.00.

Pēdējās dienās zvanu skaits samazinājies, pastāstīja sociālā darbiniece Kristīne Ivanovska. „Tikko tālruni atvērām, bija ļoti daudz. Domājām, ka vairāk tiks prasīts par to, kas saistīts ar Covid-19, bet jautājumi ir dažādi. Pēdējā laikā tieši saistībā ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Kuldīgas centru. Cik zinām, tur darbinieki ir karantīnā, tādēļ viss tiek kārtots caur Liepāju un Ventpili. Cilvēki meklē, kā noslēgt slimības lapu. Daudzi vienkārši satraukušies, kas notiks, ja slēgs darbavietas. Viņi jānomierina. Ir arī zvani no cilvēkiem pašizolācijā vai karantīnā. Mēs laikus sazinājamies ar brīvprātīgo organizācijām, kas izveidojās pandēmijas laikā pavasarī, ar autoveikalu un ēdinātājiem, kuri palīdzēja nogādāt pārtiku un citas sadzīves lietas. Arī recepšu medikamentus var saņemt mājās, sazinoties ar aptiekām. Katram zvanītājam iedodam to tālruņa numuru, pa kuru var meklēt palīdzību.” K.Ivanovska uzsver: ja situācija atkal saasināsies un jautājumi radīsies, tālruņa darba laiks tiks pagarināts.

Analīžu rindas nav aizpildītas

Kopš 8. oktobra Kuldīgā, Vakara ielā, E.Gulbja laboratorija atvēra papildu Covid-19 analīžu punktu, kas darbojas vienlaikus ar līdzīgu slimnīcā Aizputes ielā. Rindas abās vietās nav – vakaros ir brīvs laiks, kad tie, kuri vēlas pārbaudīties, var vēl pierakstīties.

Kā *Kurzemnieks* noskaidroja, no 1. līdz 13. oktobrim abos punktos kopā paņemti 17 405 paraugi ar uztriepju kociņiem (nazoorofarengiālās uztriepes), un 132 bijuši Covid-19 pozitīvi. Savukārt 28., 29. un 30. oktobra akcijā, kad ikvienam bija iespēja bez maksas un brīvprātīgi nodot siekalu paraugus, Vakara ielā saņemti 3660, un 44 uzrādījuši jaunā koronavīrusa klātbūtni. Tā kā abi analīžu punkti nestrādā ar pilnu slodzi, iespējams, Vakara ielā tas nākotnē tiks likvidēts. Bet vēl var pieteikties pa tālr. 63322830 vai 67801112. Vakara ielā paraugus var nodot darbdienās no 12.00 līdz 17.00, bet Aizputes ielā – no 15.00 līdz 18.00.

Inguna Spuleniece, Alberts Dinters

Vairāk lasiet 4. lpp.!

„Darbā strādāju ar tik smagām lietām, ka gribas no visa atpūsties. Mana atpūta ir gleznot uz zīda,” savā izstādē Līvijas Rezevska muzejā saka advokāte **Brigita Stenclava**.

→ 9. lpp.

→ 10. lpp.

PADOMI:

■ ja vēlies mājdzīvnieku,

■ kur atrast plīts mūrnieku,
■ ko darīt ar hortenziju podiņā.

Otrdien, 20. oktobrī:

- Kā lietot sejas aizsegus.
- Skrundā top degvielas stacija.
- Vai tūrisms miris?
- Izstāde Jēkabam Bīnem.
- Nīkrāces jaunumi.
- Ceļot iztēlē: Malaizija.

REDZĒJUMS

Vai tiešām mums nav, ko vilkt?

Elisa Rudzīte

Tiek lēsts, ka ap 20% no pasaules ūdens piesārņojuma rada tekstilizstrādājumu krāsošana un ražošana. Procesā tiek izmantots apmēram 3500 ķīmisku vielu, no kurām 750 klasificētas kā bīstamas veselībai un 440 – kā bīstamas videi. Jaunu apģērbu ražošanā tiek patērēti arī citi resursi, piemēram, ūdens. Jo mazāks veikalos būtu pieprasījums pēc jauniem apģērbiem, jo vairāk samazinātos šo resursu patēriņš.

Taču cik gan bieži mēs, skatoties uz skapja saturu, sakām liktenīgos vārdus: „Man nav, ko vilkt!” Un tieši tamdēļ tik bieži dodamies uz veikalu pēc jaunām štatēm. Iemesls nav tālu jāmeklē – izlaidums, balle, ciemiņi, savukārt vecais – apnicis, nav modē, vairs nepatīk. Tik reti dzirdu kādu sakām: „Saplīsa, vairs nevarēju salabot, tādēļ nopirku jaunu.” Visbiežāk taču saplēstais tiek izmests tāpat kā nmodernais un apnikušais. Apģērbi kļuvuši tik pieejami, ka, aci nepamirkšķinot, esam gatavi pavērt naudas maku, lai nopirktu jaunu.

„Mana bērnība deviņdesmitajos nemaz nebija tik slikta, lai gan vairums ziemā valkājām vienādus oranžus mētelīšus. Svarīgākas bija pavisam citas vērtības.”

Dažkārt iemesls ir vienkārši garlaicība. Šopings dažiem ir teju vai sporta veids. Tad arī aizmirstam, cik tas viss ir lieki un cik daudz ļauna nodarām planētai. Pieprasījums rada piedāvājumu, un esam kļuvuši bezgala alkatīgi.

Mana bērnība deviņdesmitajos nemaz nebija tik slikta, lai gan vairums ziemā valkājām vienādus oranžus mētelīšus. Apģērbs izpildīja savu galveno uzdevumu, kamēr svarīgākas bija pavisam citas vērtības.

Mūsu vērtību taču nenosaka tas, ka staigājam apkārt, rotājušies pēc jaunākās modes kā tādi pāvi, tomēr mēs to darām. Apģērbu ražotāju marketinga strādā, un mēs darām to, kas no mums gaidāms: pērkam un izmetam.

Lai problēmu aktualizētu un meklētu izeju, septembrī atklāta kampaņa *Nav, ko vilkt?*, aicinot iestādes, organizācijas un uzņēmumus rīcībai vienoties. Pašā Rīgas centrā, Kronvalda parkā, ir atklāta vides instalācija – apģērbu kalns, kas simbolizē Latvijas tirgū katru gadu ienākošo drēbju daudzumu, kas uzkrājas iedzīvotāju skapjos vai atkritumu poligonos. Tekstilizstrādājumi, kas nonāk vidē, ir tikpat bīstams piesārņojuma avots kā iepakojums un citi atkritumi. Saskaņā ar statistiku pasaulē gada laikā 87% izmantoto tekstilmateriālu kļūst par atkritumiem. Bet sintētiskās šķiedras sadalās tikai 200 gados.

Katru gadu Latvijā nonāk 27 000 tonnu jaunu un lietotu apģērbu jeb 14,3 kg uz vienu iedzīvotāju. Lielākā daļa ievestā jeb 16 000 tonnu ir lietotie, apmēram puse atceļo no Anglijas. Izskatās, ka citām valstīm esam kļuvuši par lietoto apģērbu izgāzuvu. Manuprāt, iegādāties lietotas drēbes un dot tām otru dzīvi ir daudz saprātīgāk nekā pirkt jaunas, jo tas tikai palielina pieprasījumu pēc ražošanas, tātad palielina kaitējumu dabai.

Tomēr būtu jāizbeidz pārmērīgs lietotu apģērbu imports, jo ticu, ka mums pašiem pietiktu, ko šādos veikalos pārdot. Trešdaļa Latvijas iedzīvotāju liekās drēbes vienkārši izmet atkritumos. Cerību vieš *Latvijas Zaļā punkta* aptauja: 89% iedzīvotāju vēlētos drēbes nodot otrreizējai pārstrādei, ja būtu tāda iespēja.

Lai pasargātu vidi, novērstu piesārņojumu un dzīvotu tālredzīgi, jāmainās domāšanai. Mums jāizvērtē, vai īstermiņa vēlmes patiešām ir svarīgākas nekā ilgstoši ieguvumi no veselīgas dzīves vides.

JAUNĀ ABONĒŠANAS KAMPAŅA SĀKUSIES!

No 1. līdz 18. oktobrim abonē laikrakstu **GADAM** par īpašu cenu:

- komplektu **Kurzemnieks kopā ar Laimīgo Programmu – 76 eiro** (pēc 18. oktobra – 79,75),
- laikrakstu **Kurzemnieks – 67 eiro** (70,40).

Kopš 1960. gada

„Kopš esmu Kuldīgā, vietējo avīzi abonēju regulāri,” atklāj Valentīna Reinsone.

„Kopš 1960. gada tik nosaukumi mainījušies. Kad strādāju, bija tādi posmiņi, kad neabonēju, bet, kopš esmu pensijā, bez *Kurzemnieka* nevaru iztikt. Izlasu avīzi no sākuma līdz beigām. Ja zinu, ka kāds nomiris, sākumā paskatos līdzjutības. Bet citas dienas tik paloku lapiņas un lasu uz priekšu. *Kurzemnieks* ar katru gadu ir vairāk ziņas nesošs.” Viņasprāt, viss vajadzīgais avīzē atrodams: „Ja salīdzinu ar Ventspili, tur ir citas tēmas, cita darīšana. Mūsu laikraksts ir mīļš un visiem saprotams.”

Redakcijas darbinieki novērojuši, ka Valentīnas kundze arī aktīvi darbojas feisbukā, tostarp reaģējot uz *Kurzemnieka* profilā publicēto.

TRĪS PAR VIENU

Valdība akceptējusi likumprojektu *Par valsts budžetu 2021. gadam*. Kāds nākamais gads finanšu jomā prognozējams mūsu pašvaldībās? JĀATSAKĀS NO INVESTĪCIJĀM

1. Inga Bērziņa, Kuldīgas novada domes priekšsēde:

– Nākamā gada budžets mums neizskatās labi, salīdzinot ar pašreizējo. Latvijas Pašvaldību savienībai un Ministru kabinetam ir vienošanās, kurā norādītas domstarpības, iedzīvotāju ienākuma nodokļa sadalē pašvaldībām noņemot 5%. Finanšu ministrs šo pārdali argumentē ar to, ka ienākumi valsts budžetā samazinās un ir lielākas vajadzības tādās jomās kā veselība. Grūti iebilst, ja nauda vajadzīga mediķu algām, arī drošības struktūrām. Mīnusi budžetā pašvaldībām atšķiras. Kuldīgas novadam tie ir 4,5%. Lielākais samazinājums ir ap 7%, bet ir tādas pašvaldības, kurām tā nav vispār

un ir pat plusi. Mēs esam kaut kur pa vidu. Samazinājums būs vairāk nekā 960 tūkstoši eiro – Kuldīgai tas ir daudz. Pašvaldību savienība rosināja, lai samazinājums nebūtu tik liels – līdz 4% visiem novadiem. Notika izlīdzināšana, bet lielākā daļa to neakceptēja, uzskatot, ka iztrūkums tomēr jāsedz no valsts budžeta. Finanšu ministrija atbild, ka nav iespēju. Šobrīd zināms, ka Kuldīgas novadam iztrūkums ir tuvu miljonam, bet vēl būs arī lielāki izdevumi nekā līdz šim, piemēram, algas paaugstinājums, un ne jau tikai minimālās, jo nevar būt tā, ka kvalificēti darbinieki turpmāk saņem to pašu, ko mazāk kvalificētie. Tāpat būs citi – kopā ap 800 tūkstošiem

eiro. Līdz ar to, lai nākamgad izpildītu visas prasības, mums vajadzēs tuvu pie diviem miljoniem vairāk.

Budžets vēl tiek plānots. Iespējams, daļu varēs segt no atlikuma, kas parādīsies gada beigās. Visām iestādēm un struktūrvienībām likts vajadzības rūpīgi apdomāt. Investīcijas būs pirmās, no kā jāatsakās. Saglabāsies prioritātes: izglītība, ielu un ceļu uzturēšana. Būs jāatsakās no pirkumiem, arī tad, ja tie vajadzīgi pamatlīdzekļiem. Labā ziņa: pašvaldībām turpmāk būs lielāka iespēja aizņemties. Šogad pašu līdzfinansējums bija 25%, turpmāk būs 10%. Vēl labā ziņa: Eiropas fondu naudu varēs iegūt vairāk. Līdz ar to darbs būs.

GANDRĪZ SEPTIŅI PROCENTI

2. Loreta Robežniece, Skrundas novada domes priekšsēde:

– Budžeta aprises jau zinām. Skrundas novadā ienākumi no izlīdzināšanas fonda samazināsies par 6,9% jeb 268 260 eiro. Iedzīvotāju ienākuma nodokļa samazinājums ir 5% jeb aptuveni 191 000 eiro. Ne-

kustamā īpašuma nodokļa prognoze ir par 5200 eiro mazāka. Minimālās algas palielinājums prasīs 6950 eiro mēnesī jeb 83 400 gadā. GMI pabalstiem vidēji mēnesī 30 cilvēkiem vēl vajadzēs astoņus tūkstošus. Kādas ir iespējas šo robu aizpildīt? Meklēsim naudu no fondiem ar nosacījumu,

ka to varēs apgūt no nākamā gada. Budžetam samazinoties, nākamgad būs jāpārvērtē ieguldījumi infrastruktūrā un atbalsts iedzīvotājiem. Samazinājums aktualizēs likumā noteikto pamatfunkciju izpildi. Plānojojot budžetu, sekas jau ir jaušamas.

PALIELINĀSIES SOCIĀLIE IZDEVUMI

3. Daiga Kalniņa, Alsungas novada domes priekšsēde:

– Mums samazinājums būs vairāk nekā 50 000 eiro, un tas ir par 4,5% mazāk nekā šogad. Iedzīvotājiem nav viegli to saprast, jo budžetā ir divas daļas. Ieņēmumos ir nodokļi, pašvaldību izlīdzināšanas fonda nauda, mērķdotācijas pedagogu algām, ceļiem utt. Vairākās, galvenokārt Pierīgas, pašvaldībās budžets būs pat ar plusa zīmi. Mūsupusē pārsvarā tikai mīnusi, procentuāli atšķirīgi.

Mums tie 4,5% ir divējādi vērtējami. No vienas puses, samazinājums

nav tik liels kā citiem. No otras, novadu lielums ir atšķirīgs, arī vajadzības. Turklāt nākamgad būs vēl citi izdevumi. Noteikti jāpalielina darbiniekiem alga. Paaugstināsies summa, no kuras piešķir maznodrošinātās vai trūcīgās personas statusu, GMI pabalsti. Tas nozīmē, ka ievērojami palielināsies izdevumi sociālajā jomā. Tāpat jāņem vērā, ka jāceļ pedagogu alga, jo ne visiem, piemēram, pirmsskolas izglītības iestādēs, to nodrošina valsts mērķdotācija.

Šobrīd par budžetu spriežam intensīvi. Grūtākais ir aprēķināt sociā-

los izdevumus. Tagad zinām to cilvēku skaitu, kam vajadzīgi pabalsti, bet nojaušams, ka maznodrošināto un trūcīgo kļūs vairāk. Nevaram vēl zināt, cik liela tā summa būs, un prognozēt, kas notiks pēc 1. janvāra. Jāņem vērā arī nodokļu izmaiņas pašnodarbinātajiem. Iespējams, ka obligāto sociālo iemaksu dēļ daudzi savu darba dzīvi mainīs. Varbūt kļūs par bezdarbniekiem, palielinot mūsu sociālos izdevumus. Mīnusus mazināt grūti – nav jau, no kā atteikties. Nevaru pateikt, kam kaut ko atņemt. Diskutēsim līdz gada beigām.

Daina Tafelberga

PĒC PUBLICĒTĀ

No 1. novembra – vakcīnas pie ģimenes ārstiem

Pirmdien, kamēr tapa raksts *Mudina potēties, bet vakcīnu nav*, redakcija uzdeva jautājumus Veselības ministrijai (VM) par iespējām papildu gripas vakcīnas sagaidīt vēl šogad. Atbildi ministrija sniedza otrdienas rītā jau pēc avīzes izdošanas.

Tajā teikts: „Lai nodrošinātu vakcīnas tiem, kam ir īpaši augsts risks inficēties ar gripu, valsts ir centralizēti tās iegādājusies ārstniecības iestādēm, sociālās aprūpes centru darbiniekiem un klientiem, kā arī grūtniecēm un bērniem līdz divu gadu vecumam. Tādēļ šīs grupas saņem pilnībā valsts apmaksātas pretgripas vakcīnas, un šiem cilvēkiem tās būs daudz pieejamākas nekā iepriekš. (..) No 1. oktobra seniori un personas ar hroniskām slimībām var aptiekās iegādāties pretgripas vakcīnas, kas tiks 100% kompensētas no valsts.”

Tālāk skaidrots, ka pēdējos gados šo vakcīnu lietojums ievērojami audzis, tādēļ komersantiem, kas tās ražo un izplata, kā arī privātajiem vakcinācijas uzņēmumiem jāseko līdzī patēriņa pieaugumam un skaits jāplāno lielāks.

VM par prioritāti sauc rūpes, lai poti saņemtu vairāk cilvēku, kuri ir gripas riska grupā. Šogad Latvijā jau esot ieviests vairāk vakcīnu (194 238 iepakojumi) nekā jebkad piecos gados.

Seniori un cilvēki ar hroniskām slimībām vakcīnu varēs saņemt tāpat kā līdz šim, proti, ar kompensējamo zāļu recepti no ģimenes ārsta. No 1. oktobra kompensācija ir palielināta līdz 100% (iepriekš – 50%). Samaksu šīm grupām plānots nodrošināt līdz 1. maijam.

Bet, zinot, ka jau tagad vismaz mūspuses aptiekās vakcīnu nav, VM skaidro: „Šobrīd Ministru kabineta (MK) noteikumi paredz, ka no 1. novembra ģimenes ārstam būs iespēja senioriem un cilvēkiem ar hroniskām slimībām piedāvāt valsts centralizēti iepirktais vakcīnas, kas paredzētas grūtniecēm, bērniem līdz divu gadu vecumam vai sociālās aprūpes centru klientiem.” Tā esot radīta papildu iespēja vienlaikus ar zāļu kompensācijas sistēmu. Bet ir iesniegti grozījumi MK noteikumos, lai tādu iespēju ģimenes ārstiem dotu jau pirms 1. novembra.

Jaunāko par piegādātajām vakcīnām iedzīvotāji varot uzziņāt Zāļu valsts aģentūras vietnē: www.zva.gov.lv. 13. oktobrī *Kurzemnieks* šajā mājaslapā ielūkojās un sadaļā *Aktuāla informācija par pretgripas vakcīnu pieejamību aptiekās un ārstniecības iestādēs* atrada ziņas par 9. oktobri. Tur minētas arī Kuldīgas un Skrundas aptiekas, bet jau 12. oktobrī farmaceites ir apliecinājušas, ka vakcīnu vairs nav.

Inguna Spuleniece

NUMURA CITĀTS

„Manī jau kādu laiku sēdēja ideja, ka vēlos darīt ko savu. Iepriekš par biznesu neko nezināju, tomēr nolēmu ielēkt tajos ūdeņos un paskatīties: varu papildēt vai arī ne,” saka jaunā uzņēmēja Nika Nikola Raksa.

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet Kurzemniekam pa tālr. 63350567, e-pasts: dina.porina@kurzemnieks.lv. Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

MUMS ZVANA

Ar slotu vai pūtēju?

Kāda kuldīdzniece novērojusi, ka *Kuldīgas komunālo pakalpojumu sētnieki parkos lapas gandrīz nemaz vairs neslauka ar slotu, bet izmanto ar degvielu darbināmos lapu pūtējus. Viņasprāt, tas tikai piesārņo gaisu, ir dārgi, un dažkārt izskatoties, ka lapas vienkārši tiek velti trenkatas.*

Kurzemnieks aprunājās ar sētniecēm 1905. gada parkā, kuras pastāstīja, ka lapu pūtējam mēnesī te pietiek ar 5 l degvielas. Viņuprāt,

piesārņojums nav tik liels – tad jau jāatsakās no mašīnām un jāatgriežas pie pajūgiem. Toties pūtējs darbu atvieglo, īpaši, kad lapas samirkst un ar slotu no taciņām pat nav noslaukamas. „Jā, dažkārt vējainā laikā šķiet, ka darbs ir veltīgs, bet tad vismaz cenšamies nopūst no taciņām, lai kāds nepaslīd,” skaidro sētniece Ausma Valkovska.

Kuldīgas komunālo pakalpojumu zaļumsaimniecības vadītāja Dzintra Strazda skaidro, ka darbi-

nieku veselība ir svarīgāka: „Cik mūsējo nav muguru sābeģuši ar smagajiem trimeriem, ar grābekļiem un slotām! Astoņas stundas tā nostrādāt nav joka lieta.” Viņa spriež: ja lapu pūtēji būtu videi kaitīgi, tad tos neražotu. Turklāt izplūdes gāzes noteikti ir daudz nēcīgākas nekā no ielas malā noliktas un nenoslāpētas automašīnas.

Inguna Spuleniece

LASĪTĀJS JAUTĀ

Vai ierobežojumi sevi attaisno?

Redakcijai zvanīja lasītāja, kura vēlējās noskaidrot, kā tad mūspusē pašlaik ir ar saslimšanu Covid-19. Kā sacīja kundze, kura dzīvo laukos un kurai attiecības ar internetu esot uz jūsu, īsti nav skaidrs, vai ierobežojumi pēc izliesmojuma Kuldīgas novadā ir devuši rezultātus.

Ja cītīgi seko līdzī Slimību profilakses un kontroles centra datiem, varētu likties, ka šobrīd Covid-19 izplatība mūspusē gājusi mazumā.

Tas tamdēļ, ka salīdzinājumā ar septembra beigām un oktobra sākumu, kad vairākas dienas pēc kārtas atklāja vairāk nekā desmit inficēto, nu jaunie gadījumi dienā ir saskaitāmi uz vienas rokas pirkstiem. Taisnības labad jāsaaka, ka tas notika, pateicoties iespējai trīs dienas brīvprātīgi nodot siekalu paraugus. Bet teikt, ka izplatība apstājusies un nu varam atkal justies droši, ir pārāgri, jo līdz 14. oktobrim Kuldīgas novadā bija 103

aktīvi saslimšanas gadījumi. Arī blakus novados tiek atklāti aizvien jauni uzliesmojumi. Ierobežojumi ir devuši rezultātu kaut vai tā, ja palūkojam, kā mainījusies cilvēku attieksme. Ielās daudz biežāk var redzēt ar maskām piesegtas sejas, veikalos apmeklētāji ievēro distanci, sabiedriskajā transportā un veikalos cilvēki ir ar maskām. Līdz ar to vismaz Kuldīgas novadā tie daļēji ir attaisnojušies.

Alberts Dinters

REPLIKA

Dikti nenopietni

Lasītāja Ilona dalās dažos novērojumos par attieksmi pret vīrusu saslimšanu.

Ar autobusu, kuros sejas maskas tagad ir obligātas, viņa mammu vedusi pie ārsta uz Ventspili. Ķimales pieturā izkāpuši trīs cilvēki: vīrietis, vecāka sieviete un jaunāka. Pa ceļam katrs sēdējis savā vietā,

maskas ir bijušas, taču vīrietis to nolaidījis zem sejas. „Es viņam teicu: šmaukties nav godīgi. Bet viņš atjautāja, ko es ar to gribot teikt... Gribu teikt to, ka mana mamma līdz Ventspilij maskā var izturēt, bet jauns vīrietis līdz Ķimalei ne,” secina Ilona.

Vēl kādu epizodi viņa redzējusi

Estrādes parkā – tur bērni, ejot bariņā, viens otram klepojuši virsū, sakot: „Es trāpīju tev! Nē, tu trāpīji man!” Varbūt vecākiem tomēr ir vērts vēlreiz bērniem izskaidrot, kāpēc tā darīt nevajadzētu, lai arī par kādiem vīrusiem mēs domātu.

Dina Porīņa

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kā gatavojaties aukstajam laikam? Vai apkure jau pieslēgta?

Ausma Rozenbaha, pensionāre:
– Normāli: velku siltas drēbes, un viss. Nu, ko tad vairāk? Mājās silti – centrālā apkure, man ir otrais stāvs. Kādu nedēļu atpakaļ jau laikam pieslēdza. Pirms diviem gadiem pati nosiltināju ārsienas. Mums māja arī it kā ir siltināta, bet nekas īpašs no tā nav.

Aija Ozoliņa, pensionāre:
– Es jau esmu sagatavojusies. Uzvilku jau šorīt biezo *frāki*. Pati kurinu māju: ir malkas apkure, bet ir silti. Man pirmajā stāvā tāds mitrs un drēgns gaiss, tāpēc sanāk jau šad un tad iekurināt. Plīti kurinu gandrīz katru dienu.

Aldis Kondratjevs, apsargs:
– Nekā negatavojos, jo man nav auksti. Mājās ir centrālā malkas apkure un ir silti. Pirmo reizi pamēģināju iekurināt pāris dienu atpakaļ, jo visu laiku nebija kurināts. Man jau nekad nav auksti. Kolēģi ir teikuši: ja es staigāju bez *maikas*, tas nenozīmē, ka ārā ir silti. Uz mani nevarot skatīties.

Ainārs Pūpols, pensionārs:
– Man ir viss, kā teikt, no iepriekšējiem gadiem. Iekšpusi dzīvoklim nosiltinājām paši, māju nosiltināja valsts – bez problēmām. Es nemaz nezīnu, vai apkure ir pieslēgta. Dzīvoju dzīvoklī, un par aukstumu nekad neesam sūdzējušies. Logus paši ielikām plastmasas, un viss ir kārtībā.

Normunds Skaistkalns, strādā kokapstrādē:
– Silta *pufaika* mugurā. Dzīvoju vecā koka mājā tepat pilsētā un pats pa dienu drusku kurinu. Man ir plīts un mūrītis no abām pusēm, tāpēc ir silti. Kādas trīs dienas jau kurinu ar malku tagad, kad tas slapjais laiks. Šodien domāju, ka nekurināšu, jo pārāk silti arī nevajag.

Inta Vecmane, mamma:
– Nekā negatavojos, vienīgi apģērbjos siltāk. Mājās ir centrālā apkure, kādu nedēļu atpakaļ sākām jau kurināt, un ir silti. Ap oktobra pirmo nedēļu parasti sākam. Domāju, ka ziemā nebūs daudz jākurina.

Katrīna Blaua, Elisas Rudzītes foto

Kāda situācija ar Covid-19 Kuldīgā ir šobrīd?

(Turpinājums. Sākums 1.lpp.)

Pagastos satraukums norimst

Otrdien Kuldīgas novada pagastu vadītāji attālinātā sanāsmē pārrunāja, kāds noskaņojums laukos tur, kur ir Covid-19 inficētie un kontaktpersonas.

Nelabvēlīga gaisotne ir Pelčos, jo tas atrodas tuvu pilsetai, slēgta Viduskurzemes pamatskola-attīstības centrs, saslimuši skolotāji, saskarē bijuši bērni. Pārvaldes vadītāja Kristiāna Vizbule norādīja, ka daudzi ir neziņā, ko īsti drīkst darīt, piemēram, iet dārzā ābolus lasīt u.tml. Kaimiņi viens otru gandrīz vai izspiejojot, sūdzoties nevietā. Sabiedrības veselības labā piesardzība vajadzīga, taču pārspīlēt nevajadzētu. „Esmu pārsteigta, ka cilvēki var būt tik neiejūtīgi, turklāt pret bērniem arī,” teica K. Vizbule. „Nu jau tas pāriet, bet pagājušonedēļ bija

pavisam bēdīgi.”

Līdzīgi bijis Rendā – tur ļaudis viens no otra vairījušies, arī no tiem, kuri nav kontaktpersonas. Pārvaldes vadītāja Kristīne Kuzmina pastāstīja, ka viņai pat svētdienā zvanīts, lai pasūdzētos: „Bet, kad ar cilvēkiem parunā, izskaidro, tad viņi nomierinās.” Gudenieku pagasta vadītājai Dainai Bērendei nācies steigšus braukt uz Liepāju nodot testu (Kuldīgā bijusi gara rinda), citādi iedzīvotāji pat pasveicināt baidījušies. „Satraukuma cēlonis ir neziņa, un tā izraisa bailes,” piebilda domes izpilddirektore vietiece Agnese Buka. „Īpaši, ja nezinām: varbūt testa rezultāts ir pozitīvs. Mēs ikviens kādā brīdī varam inficēties, pašiem nezinot. Tas jāizskaidro mierīgi.”

Daina Tāfelberga

Ražošana atsākta, noteikumi stingri

Uzņēmumā Kuldīgas tekstils, kurā pirms dažām nedēļām tika atklāts vairāk nekā 30 Covid-19 saslimšanas gadījumu un darbība desmit dienas pilnībā bija pārtraukta, ražošana ir atsākta ar pusi jaudas, tuvākajās dienās cerot atjaunot pilnībā.

Valdes loceklis Jānis Mežgailis stāsta, ka daļa darbinieku vēl nav atgriezušies, jo gaida rindā uz testu vai tā rezultātiem. „Ceram ar pirmdienu atsākt ar simtprocentīgu jaudu. Smagi saslimušo mums nav – bija ar vieglu vai ļoti vieglu formu. Viena sieviete nonāca slimnīcā, bet tas nebija kovidā dēļ. Uzņēmums piespiedu

dīkstāvē atradās desmit dienas. Palīdzību lūdzām gan pašvaldībai, gan finanšu iestādēm, bet atbildi neesam saņēmuši. Visus piesardzības noteikumus, lai saslimšanas risku mazinātu, visu

laiku esam ievērojuši. Tagad vēl esam pieņēmuši savus iekšējos: ievērot lielāku distanci, neiet no vienas ražošanas vietas uz citu, nekādas jubilejas, apsveikšanas, ballītes. Tagad nosacījumi ļoti stingri, jo vairāk nekā 30 darbinieku, kas saslima pāris dienās, mums bija šoks. Mums ir arī saistības ar piegādātājiem. Visi ir izprotoši, bet izpratne var beigties.”

Jolanta Hercenberga

„Tagad nosacījumi ļoti stingri, jo vairāk nekā 30 darbinieku, kas saslima pāris dienās, mums bija šoks.”

Skolās stāvoklis uzlabojas

Oktobra sākumā Covid-19 ierobežošanas dēļ vairākās skolās atsevišķām klasēm, bet citur visai skolai tika noteikta karantīna un stundas notika attālināti. Nu mācību iestādes pamazām atgriežas ierastajā ritmā.

Bērnudārzos

Inguna Krebse, bērnudārza Cīrulītis vadītāja:

„Bērni atgriežas. Puse grupas jau ir atpakaļ. Arī audzinātāja un auklīte, kas bija kontaktpersonas, ir atgriezušās. Nākamnedēļ noteikti atgriezīsies pārējie bērni. Inficētie vēl nākamo nedēļu būs karantīnā. Grupas ir pilnas, visi mācās. Ir pat grupās pa 20 bērniem un vairāk. Satraukums norimis, visu ievērojam. Bērni nāk ar prieku un novērtē to, ka var satikt draugus.”

Ruta Ziemele, bērnudārza Ābelīte vadītāja:

„Mums viss iet uz labo pusi. Atgriezās grupiņa, kas bija karantīnā no 1. oktobra, ieskaitot saslimušo bērnu. Tie, kuri bija noteikti kā kontaktpersonas Kuldīgas tekstilam, ir atpakaļ no pirmdienas. Cenšamies nerīkot kopīgus pasākumus, tikai katrā grupiņā, bērni vingro laukā, ja ir labs laiks. Mazgājam un dezinficējam rokas. Vecāki joprojām telpās netiek laisti. Ceram, ka viss šādi arī turpināsies.”

Līga Megne, bērnudārza Bītiņa vadītāja:

„Divas mūsu grupiņas atrodas karantīnā un mācās attālināti. Bērni un darbinieki sūta video-sveicienus, lai viņi zina, ka gaidām atpakaļ. Abas grupas un pieci skolotāji atgriezīsies 19. oktobrī. Cenšos uzturēt pozitīvu gaisotni: samierināties, pieņemt situāciju, kāda tā ir, darām katrs savu darbu. Šogad esam iemācījušies strādāt efektīvāk, domāt trīs soļus uz priekšu. Skolotāji nodarbības veido tā, lai tās būtu jēgpilnas un

pamācošas. Pārbaugām, lai vide ir daudzfunkcionāla un droša. Rotaļajamies laukā, vēdinām telpas, esam noņēmuši mīkstos segumus, biežāk tiek uzkopts. Bērni zina, kas ir vīruss, kā tas piezogas un kā jāmazgā rokas. Mēs jautrojamies, darām labus darbiņus un mācāmies. Esam veselību veicinošo skolu tīklā, tāpēc bērni zina, kā elpot pareizi, kāpēc jāēd veselīgi. Cenšamies grupas izolēt, arī vecāki skolā neienāk. Bērni kļuvuši ļoti patstāvīgi – uzlabojušās gērbšanās prasmes, viņi jūtas atbildīgāki. Katram ir sava soma, ūdens pudelīte. Ja visi ievērosim drošību, domāju, ka viss būs labi.”

Skolās

Ināra Oļena, Viduskurzemes pamatskolas-attīstības centra direktore Pelčos:

„Ar 19. oktobri atgriezīsies darbinieki, dezinficēs skolu un gatavosies sagaidīt skolēnus. Viņi mācības atsāks ar 26. oktobri. Taču viss vēl var mainīties.”

Dace Cine, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma direktore:

„Mēs ar pirmdienu atsākam mācības pēc A un B modeļa. Pieaugušo grupām ir B modelis: trīs dienas klātienē, divas attālināti. Pārējiem – pēc A modeļa klātienē. Koncentrēsimies uz praktiskajiem darbiem nelielās grupās. Telpas to atļauj. Nevaram attālināti iemācīt taisīt durvis vai pagatavot mīklu. Uzsvārs būs uz praksi, pievelkot klāt teoriju. Līdz šim darījām otrādi.

Nākamajā nedēļā mums ir kvalifikācijas sesija pēdējiem kursiem. Tas nozīmē, ka oktobra beigās absolvēs 70 skolēnu, līdz ar to viņu kļūs mazāk. Daļa savukārt sāks iet praksē. Tā labāk sadalīsim plūsmas. Nav ziņu, ka kāds būtu saslimis, tāpēc ceram pozitīvā noskaņā mācības atsākt. Audzēkņi ir gatavi staigāt ar mas-

kām – galvenais, lai var mācīties klātienē. Katram ir sagādāts savs dezinfekcijas šķīdums.”

Inese Astaševska, V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas direktore pienākumu izpildītāja:

„No 14. oktobra ir atgriezušās visas četras klases, kas bija karantīnā. Daži pedagogi un bērni vēl ir mājās dažādu iemeslu dēļ. Kuldīgā situācija ir stabila, arī kontaktpersonas atgriežas. 7.–12. klasei pēc brīvlaika būs jā-mācās attālināti. Mēs mierīgi varējam mācīties kā parasti, taču tas ir valdības lēmums. Ir laiks sagatavoties, uzzināt, kuriem bērniem vēl vajag datoru, tāpēc, domāju, viss būs kārtībā.”

Guntra Buivida, Kuldīgas 2. vidusskolas direktore:

„Mazie bērni klātienē atgriežas pēc brīvlaika, lielle nedēļu mācīsies attālināti. Mēs priecājamies, jo mazos varēs izvietot gandrīz katru klasi savā stāvā. Galvenais, lai skolotāji nenāk uz darbu slimī. Par laimi, mums slimība plašumā negāja – neviens bērns nesaslima. Saslimušie skolotāji pagaidām paliks karantīnā.

Man ir sajūta, ka Kuldīgā viss pierimis. Labi, ka ātri noreagējām, uzreiz bija iespēja testēties. Tā bija pareiza un operatīva rīcība. Arī paciņu izvadīšanai mums ir laba sistēma – izvadājam apmēram stundas laikā. Tā kā daudzi bērni ir no dažādiem pagastiem, noorganizējām, ka paciņas tie savāc pašī.”

Brigita Freija, Kuldīgas Centra vidusskolas direktore:

„Mums klājas labi. Klase, kas bija karantīnā, 15. oktobrī atgriezās. Bērni ir priecīgi, arī skolotāji priecājas atgriezties. Pēc brīvlaika strādāsim pēc Ministru kabineta noteikumiem: 388 skolēni mācīsies klātienē, bet 276, sākot ar 7. klasi, – attālināti. Domājam labas domas, un viss būs kārtībā.”

Elisa Rudzīte

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Apzog transformatoru, policija nošķir varmāku

Stāsta Valsts policijas Kuldīgas iecirkņa priekšnieks Normunds Aleckis.

No 8. līdz 15. oktobrim Kuldīgas iecirknī reģistrēti 78 notikumi. Kriminālprocess ierosināts četros gadījumos. Viens saistīts ar narkotiskajām vielām Kuldīgā, otrs – ar naudas zādzību, trešais – ar iekļūšanu telpās un motorzāģa nozagšanu, ceturtais – ar ilgstošu sakaru transformatora izzagšanu. Uzmanītas populārākās jaunīšu pulcēšanās vietas, un par smēķēšanu uzrakstīti deviņi protokoli. Pieņemts viens lēmums par varmākas

nošķiršanu.

Ceļu satiksmē par pārkāpumiem pieņemti 70 lēmumi, no tiem 29 – par ātruma pārkāpšanu. Reibumā braucis viens velosipēdistis, viens cilvēks pie stūres sēdies bez vadītāja apliecības, viens braucis bez auto tehniskās apskates, bet piecām automašīnām nav bijusi OCTA. Noticis viens satiksmes negadījums bez cietušajiem.

Alberts Dinters

Ceļš būs izbraucams

Grūti izbraucamais ceļš Jaunpēdznieki-Dzeguzes nu ieguvīs jaunu virsmu.

Kabilē tiek atjaunots ceļš Jaunpēdznieki-Dzeguzes, kas bijis sliktā stāvoklī. To pārsvarā izmanto lauksaimnieki, braucot ar smago tehniku. Daudzas vietas bijušas gandrīz neizbraucamas.

3,07 km garumā tiek atjaunots grants segums un noņemts apaugums. „Šis ir viens no garākajiem ceļu posmiem pagastā. Remonts to noteikti uzlabos, jo pavasarī un rudenī bija tādi posmi, kurus vispār nevarēja izbraukt,” komentē pagasta pārvaldes vadītāja Elīna Ose. Objektā strādā SIA AD būve, kopējās izmaksas ir 91 582 eiro. Nauda iegūta no valsts aizdevuma, savukārt 25% sedz pagasta pārvalde.

Elisas Rudzītes teksts un foto

Dace Straume demonstrē gonga skaņu plašās iespējas.

Skaņas un meditācija

Kristāla un dziedošo Tibetas bļodu, vargāna, stabules, kokles un gonga skaņas pagājušajā nedēļā pieskandināja Snēpeles muižu.

Ap 15 vietējo cilvēku, zālē izklaidus sasēduši, ieklausījās gongu skaņu meistares Daces Straumes sniegtā un rakstnieces Kristīnes Mucinieces atziņu lasījumā. „Šis bija jaudīgs baudījums. Garīgs, pacilājošs un piepildošs, tāds, kas rosina aizdomāties, pārdomāt dzīvi,” sacīja pagasta pārvaldes vadītāja un šī pasākuma iniciatore Aiga Bulava. Viņa stāsta, ka tāds atpūtas vakars bija paredzēts jau pavasarī, bet pandēmijas dēļ atlikts. Lai gan epidemioloģiskā situācija arī tagad uzliek ierobežojumus, tos ievērojot, pasākums tomēr sarīkots.

Jolanta Hercenberga, Raimondas Vilmanes arhīva un autore foto

Dziedās, bet pagasts klausīsies citādi

Rīt 18.00 tradicionālo rudens pasākumu *Dziesma manam pagastam*, šoreiz ar nosaukumu *Mana dziesma tev*, kultūras namā skatīsies nedaudz cilvēku, bet videoierakstā to varēs redzēt pagasta mājaslapā un feisbuka kontā.

Koncerts, kurā vietējie rāda prasmi dziedāt, Snēpelē notiek 18 gadus. Kultūras nama vadītāja Raimonda Vilmane stāsta, ka parasti tas ir viens no viskuplāk apmeklētajiem, bet šoreiz epidemioloģiskās situācijas dēļ būs citādāk. Klātienē to redzēs tikai dalībniekiem paši tuvākie. „Šis ir rudenīgs snēpelnieku sveiciens savam pagastam,” saka R. Vilmane. „Šoreiz pieteikušies ap desmit. Kā jau vairākus gadus, grupa *Imula* muzikāli pavadīs priekšnesumus un pēc koncerta spēlēs līdz pusnaktij.”

Mednieki rosās

„Kopā esam ap četrdesmit: vecākajam vīram ir ap 75 gadiem, jaunākajiem – zem 30. Un divas dāmas arī ir mūsu kolektīvā,” tā Snēpeles mednieku kluba vadītājs Jānis Segliņš skaitliski raksturo biedrību.

ZELTA RAGI

J. Segliņš stāsta, ka medību tradīcijas šaipusē koptas kopš pirmās brīvvalsts laikiem, bet biedrība dibināta 2005. gadā. Viņš mednieka gaitas, tēva virzīts, sācis 12 gadu vecumā un tagad šī kolektīva vadītājs ir 16 gadus. Šajā laikā darbības vēriens palielinājies: aptuveni puse biedru esot vietējie, bet otra puse braucot no tālākām vietām. Reizi nedēļā medības notiek kopā, citi medī arī individuāli.

Kolektīva teritorija ir vairāk nekā 5000 ha: ap 1000 ha ir *Latvijas Valsts mežu* īpašumos, pārējie – privātajos. Pagājušajā sezonā vienam vīram paveicies iegūt īpašu trofeju – nomedīt briežu bulli, kura ragi novērtēti ar zelta medaļu.

„Agrākos laikos medību primārā nozīme bija gaļas iegāde, bet tagad ne mazāk svarīga ir arī brīvā laika pavadīšana dabā. Daudziem šis ir kā hobijs,” saka Snēpeles mednieku kluba vadītājs Jānis Segliņš.

JA STĀSTA, TAD JĀTIC

Medībās gadoties dažādi notikumi: gan jautri, gan satraucoši. Tā riesta laikā vienam medniekam mežā esot uzbrucis alnis. „Stāsta versija bija tāda, ka vīrs nogāzts zemē un nācies uz dzīvnieku šaut. Bez mednieka un aļņa neviens cits klāt nebija. Es pa mežiem daudz esmu staigājis, un man neviens alnis nav virsū meties. Bet, ja mednieks stāsta, tad jātic.

Ir bijis arī tāds gadījums, ka cilvēks nomedī lapsu, atstāj stigas krustojumā un aiziet medīt tālāk. Kad pēc laika nāk atpakaļ, lapsas tur vairs nav. Vai tai ir tik smalks intelekts, lai notēlotu beigtu, nezinu. Tas vairāk izklausās pēc jenota. Varbūt bija no šāviena vienkārši apdullusi,” spriež kluba vadītājs.

DRAUDZĪGS KOLEKTĪVS

„Gribas teikt, ka esam draudzīgi,” saka J. Segliņš. „Bet jebkurā kolektīvā ir tieši tāpat kā valstī: katram savas intereses, ambīcijas. Ja deķītis viens, katrs to mazliet pavelk uz savu pusi. Visādi gadās, bet kompromisu vienmēr var atrast. Pagājušajā gadā nesanāca, bet parasti reizi sezonā rīkojam ballīti. Pagājušonedēļ pirms dzinēju medību sezonas daļa kolektīva ietrenēja roku šautuvē. Šāvām mērķi. Protams, arī gaļas ieguve ir svarīga, bet pamatā medības ir hobijs.” Reizēm tās rīkotas kopā ar citiem, piemēram, klubu *Ozols* un Raņķu kolektīvu.

Durvju rokturis atbilst kluba darbībai – darināts no brieža raga.

Kolektīva apmešanās vietā izliktas trofejas.

24 stundu radošā un saspringtā skrējienā

Kuldīdzniecei NIKAI NIKOLAI RAKSAI ir 21 gads. Uzņēmējdarbību viņa apgūst Liepājas universitātē, bet apgērba dizainu – neklātienē Modes dizaina akadēmijā Īrijā, strādā Zinātnes un inovāciju parkā Liepājā, ir izveidojusi savu uzņēmumu *Shonne* un radījusi pie jostas pieliekamas ādas kabatas. Vēl viņa raksta dienasgrāmatu.

„Pēc vidusskolas nezināju, ko vēlos darīt, nolēmu – braukšu un kādu laiku padzīvošu pie radiem Īrijā. Dzīvoju Kleinā 30 kilometru no Dublinas. Biju tur noskatījusi skolu. Par dzīvošanu man nebija jāmaksā, varēju strādāt un nopelnīt pietiekami, lai samaksātu par neklātienē mācībām Īrijas Modes dizaina akadēmijā. Pēc pusgada sapratu, ka gribu atpakaļ uz Latviju. Līdz mācību beigām Īrijā atlicis vēl gads,” sarunu iesāk N.N.Raksa.

Kā mācības Īrijā tu apvieno ar dzīvi šeit?

Viss turpinās neklātienē – saziņa norit videoformātā. Iesūtu video ar prezentācijām. Skolā klātienē jābūt nākamgad pavasarī vai vasarā, kad jāiziet prakse. Pēc tam – izlaidums.

Vai mācies arī Latvijā?

No Īrijas atbraucu pirms Ziemassvētkiem, dzīvoju mājās. Māsīca no Kuldīgas pārcēlās uz dzīvi Liepājā, gribēja stāties universitātē. Aizbraucu līdz uz atvērto durvju dienām. Nejauši sākās saruna ar profesori Ginteri, un viņa jautāja, ko vēlos studēt. Samulsu. Ieraudzīju, ka viņai aiz muguras ir liels stends, kurā sarakstītas programmas, un pirmo, ko ieraudzīju, arī nosaucu. Ar mani ir tā, ka uz jautājumu vienmēr jāatbild. Visi dzīves pāvērsieni sanāk spontāni un pēc izjūtām.

Kas tā bija par programmu?

Biznesa un organizācijas vadība. To arī apgūstu – esmu otrajā kursā, specializācija ir ārējo sakaru vadība.

Cik ilgi jāmacās Īrijā?

Tas atkarīgs no programmas, un manējā tie ir trīs gadi. To beidzot, saņemšu *postgraduate diploma*, ko varētu tulkot kā profesionālo diplomu.

Izklausās, ka izvēle nav nejauša: dizains un uzņēmējdarbība ir saistītas jomas.

Tā sanāk. Ir grūti apvienot, bet ar studijām Latvijā un Īrijā esmu apmierināta. Zinātnes un inovāciju parkā Liepājā esmu projektu vadītāja asistente. Darba daudz, piemēram, pārvaldu lapu feisbukā, ievietoju reklāmas, gatavoju anketas, rakstu preses relīzes. Ir arī poligrāfijas apakšuzņēmums – www.grafika.lv. Tur maketēju, izpildu pasūtījumus. Esmu uzdienējusies – nesen mani paaugstināja par vadītāju, un tagad man ir sava komanda, ko vadu, organizēju tur darbu. Vēl man ir savs uzņēmums. Ir diezgan traki – privātās dzīves nav (smejas). Bet man patīk. Esmu cilvēks, kurš koncentrējas uz karjeru un izaugsmi.

„Manī jau kādu laiku sēdēja ideja, ka vēlos darīt ko savu. Iepriekš par biznesu neko nezināju, tomēr nolēmu ielēkt tajos ūdeņos un paskatīties: varu papeldēt vai arī ne,” saka jaunā uzņēmēja Nika Nikola Raksa.

Nika savu biznesa ideju prezentē projektā *Riga - Cambridge Venture Camp*.

Kāda esi kā vadītāja?

Šajā amatā esmu nesen – neesmu to vēl izbaudījusi (smejas). Ar kolēģiem komunicēju draudzīgi. Ar negatīviem komentāriem, piezīmēm tālu netīk – tā tikai var komandu *nobrucināt*. Uzsvērot pozitīvo un kļūdām pieejot pozitīvi, var panākt izaugsmi. Visi cilvēki kļūdās. Tas ir pilnīgi normāli – tā mēs augam.

Pastāsti par savu uzņēmumu!

Viss sākās pagājušā gada oktobrī. No Liepājas universitātes gājām uz Latvijas Investīciju un attīstības aģentūru, kur stāstīja par pirmsinkubatoru un inkubatoru. Pieteicos pirmsinkubatoram un savu ideju prezentēju vien trīs slaidos, kuros rādīju skices. Iepriekšējā vakarā biju uzšuvusi prototipu pie jostas pieliekamai kabatai.

Kā radās ideja?

Mācoties apgērba dizainu, apgūvām vēsturi. Pirmās kabatas

bija auduma maisiņi, piestiprināti pie auklas un apsieti ap vidukli. Viduslaikos vīriešiem kabatas iešuva jakās, bet sievietēm palika zem diviem apakšsvārku slāņiem. Nav ērti. Nolēmu kabatas izcelt no šiem apakšsvārkiem ārā. Audums nomainīts pret ādu, aukla – pret jostu, aizdare ir metāla rāvējslēdzējs. Sākumā tas bija domāts vairāk sievietēm. Bet, rīkojot anketēšanu, ieklausoties citu viedokli un ideju prezentējot, izrādījās, ka interese ir arī vīriešiem un puisiem.

Kas līdz šai dienai jau paveikts?

Pieteicos pirmsinkubatorā. Iesaistījos arī Rīgas jauno uzņēmēju apmācībā, kur beigās prezentācija notika angļu valodā, jo bija atbraukuši profesori no Kembridžas universitātes. Biju viena no tiem, kuri saņēma apmaksātu vietu Kembridžā projektā *Riga - Cambridge Venture Camp*, lai

Zīmola *Shonne Lux* ražojums – pie jostas pieliekama ādas kabata.

pie mentoriem un profesoriem mācītos par uzņēmējdarbību, kā to sākt. Atbraucot atpakaļ, pieteicos projektā *Kings*, kas ir Kurzemes inovāciju granti studentiem. Tas ir kopīgs projekts Liepājas universitātei, Kurzemes biznesa inkubatoram un Ventpils augstskolai. Studenti iet ar savām idejām, veido komandas un sešus mēnešus pie idejām strādā. Šajā periodā saņēmu arī 200 eiro stipendiju. Piesakoties šajā projektā, man vajadzēja cilvēku. Biju sadraudzējies ar kursabiedrnie Diānu Kaļiņinu. Nu seši mēneši pagājuši, bet viņa ir iestrādājusies, turpina darboties un attīstīties kopā ar uzņēmumu. *Kings* beidzās augustā, dabūju otro vietu un 1500 eiro turpmākai attīstībai. Naudu investēju uzņēmumā. Ir mums pasūtīta pilotpartija – esam sākuši tirgošanu.

Vai vēl kādas idejas virmo gaisā?

Uzņēmuma *Shonne* brends tiks sadalīts trijos: *Shonne Lux* – ādas somas un aksesuāri, *Shonne Eco* – preces no dermantīna, ādas aizvietotājiem, būs arī preces no ekoloģiskiem audumiem – aksesuāri, apģērbi, *Shonne Moto* – galvenais, pie kā strādāju, ir kabatas baikeriem.

Vai viegli bija uzņēmējdarbību sākt?

Nebija viegli. Sevi jāpiespiež. Pērn un arī šogad biju saņēmusies tik daudz projektu – reizēm, sēžot gultā un veidojot prezentācijas, raudāju. Nebija spēka. Uzņēmuma vadīšanā ir tik daudz nianšu, piemēram, dokumentu sagatavošana, rēķinu izrakstīšana. Tomēr

viens gan – viss, kas dzīvē nāk viegli, nav nemaz tik labs.

Kā biznesā jūties?

Katrā projektā bijis mentors, kurš stāsta, kādam jābūt uzņēmējam. Mentoringa sesijas man nepatīk: sēžu, klausos, kā apraksta uzņēmēja personību – to, kādam jābūt, kā jāuzvedas, kā jādomā par dzīvi, kā jāpieņem citu viedoklis. Klausoties gribas raudāt. Tiešām! Tā neesmu es. Tad šķiet, ka tajās reizēs, kad jābūt uzņēmēju vidū, arī runājot ar sadarbības partneriem, uz pusstundu jāuzliek cita seja, uz to laiku jāpiesaista īpašības, kas raksturo uzņēmēju, bet pēc tam tās metu nost.

Kuru skolu beidzi Kuldīgā?

Centra vidusskolu. Man bija grūti, jo sevi meklēju. Gribēju piedalīties skolēnu mācību uzņēmumos, bet tolaik nebija ideju, bija arī bail izgāzties. Man ļoti patika angļu valoda. Piedalījās olimpiādēs. Rakstīju daļliteratūras darbus, piedalījās konkursos. Esmu saņēmusi divas simpātiju balvas. Mans opus Valdis Skude raksta dzeju – vienmēr viņu par to esmu apbrīnojusi. Viņš dzeju neizdod, tikai raksta un raksta – viss pilns ar lapiņām un grāmatiņām. Katrā dzimšanas dienā opis atsūta lielo dzejoli. Katros Ziemassvētkos ikvienam ģimenes loceklim ir dzejolis klāt pie dāvanas.

Vai pati ko raksti arī tagad?

Joprojām rakstu, taču darbus nekur nesūtu. Teiktu, ka tā ir dienasgrāmata, bet pārspīlētāka, piesātinātāka. Nekas nav izteikts tieši – zem katras rindiņas ir savs apakšteksts. Vienkārši darbu lasot, to neizlasīsi – ir jāanalizē.

(Turpinājums.)

Gājēju ielas posmā ēku pirmos stāvus pārsvarā aizņēmuši veikali un iestādes. Otro un augstāku stāvu logi nereti ir noputējuši, un aizkari, kas liecina par iemītniekiem, aizklāj retu. Daudzviet notiek remonts, top jaunas biroju telpas.

Liepājas iela. Katrā gadalaikā cita

Pilsētas patriote

Dagnija Jankovska ļoti labi atceras dienu, kad par savējo varējusi saukt dzīvokli virs tagadējā medus veikala *Baļlas* līdzās vīramātes Lienas Jankovskas dzīvoklim. Nu jau Liene un Dagnijas vīrs Pēteris ir viņā saulē, bet atmiņas labi saglabājušās.

TODIEN SNIGA, PUTINĀJA

„2000. gada 24. decembrī pie notāres Alfijas Helmanes noslēdzu līgumu par privatizēta dzīvokļa pirkšanu. Bankā paņēmu kredītu. Tas nedaudz bremsējās, jo man visa nauda gāja Dzirnavu ielas bankā – pat neatminu, kā tolaik to sauca. Tā man kredītu nedeva – deva toreizējā *Hansabanka* Liepājas ielā. Tieši Ziemassvētkos. Todien sniga un putināja. Viena pati stiepu naudu pa pilsētu pie Helmanes, lai noskaidrotu pārdevējam. Tagad domāju, ka vajadzēja taču kādu paņemt līdzi!” Dagnija smejas.

IESTĀJAS PAR TAISNĪBU

Pirms tam dzīvojusi pāri pagalmam līdzās pienotavas mājai Mucenieku ielā. „Māju denacionalizēja tāda persona, kam Kuldīgā piederēja daudzi īpašumi. Atļāvās oktobrī nojaukt skursteņus, lai īrniekus dabūtu ārā. Es gāju pie advokāte Ķīnes, viņa sazinājās ar Grūtupa biroju, rakstīja vēstules,” gan tad, gan tagad Dagnija ir taisnības cīnītāja. *Kurzemnieks* no viņas bieži saņem fotogrāfijas ar tām vietām pilsētā, kur, pēc Dagnijas domām, kaut kas notiek nepareizi, nav sakārtots. Arī pašlaik viņa sākusi cīņu ar *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem* kā apsaimniekotāju par koplietošanas telpu remontu. (Par to lasiet laikraksta turpmākajos numuros.)

LABAIS UN SLIKTAIS

„Vieta šeit ir laba. Kad atnācu dzīvot, bija vēl labāka: slimnīca blakus – vairs nav, policija blakus – arī vairs nav, pasta blakus, un tas vismaz saglabājies,” Dagnija slavē. Par savu ēku zina teikt, ka tā bijusi vienstāva, bet ap 1960. gadu uzbūvēts otrs stāvs. Mājai neesot pagraba un pieliekamo. Ūdens un kanalizācija ir, bet tualete uz stāvu – kopīga. „Kad bija

Dagnija Jankovska gaiteni rāda logu. Tas knapi turas, bet tā esot jau gadiem. Arī gaitenis prasītos pēc atsvaidzināšanas. Bet mājai esot parādi.

sausā, man pat labāk patika – smējos, ka varētu tūristus vadāt, brīnumu rādīt. Bet arī no lietošanas viedokļa sausā bija labāka: sēdekli kārtīgi ar šrubi noberz, uzliec kādu žurnāla lapu, un ir normāli. Tagad paslauku ar savu lupatiņu. Varētu jau kādus līdzekļus lietot, bet manam draugam ir astma. Ja pirms tam kāds ir kaut vai gaisa atsvaidzinātāju izpūtis, viņam var sākties lēkme. Bet visam ir savi plusi, savi mīnusi.”

KOKUS NOSARGĀ

Sarunu turpināt Dagnija vedina pagalmā, rādot, ka kopīgiem kaimiņu spēkiem tas uzturēts skaists. Bet arī šeit bijis, par ko pacīnīties: „Vienā projektā pašvaldība bija izdomājusi izraut visus bērzus un dekoratīvās kļavas, ko savulaik te stādīja Liene ar savu mammu. Bija paredzēts, ka līdz pat mūsu logiem būs stāvlaukums. Mēs to uzzinājām. Gājām uz domi, pie zaļajiem, arī Igo Midrjāņa, rakstījām uz Liepājas vides pārvaldi. Tikai daļa zemes, kur stāvlaukums bija paredzēts, ir pilsētas. Īsti likumīgi tas nebija, bet mūsu daļu pilsēta atpirk negribēja. Nācās pat *Bez tabu* izsaukt. Viena dekoratīvā kļava jau bija izrauta, bet, kamēr mēs ar televīzijas cilvēkiem nācām no rātsnama, kur viņi arī pašvaldību uzklauzīja, tikmēr ar lielo traktoru kļava tika iestumta bedrē atpakaļ.”

PALIEK BEZ NERVĪEM

Jautāta par sadzīvošanu ar *Klondaiķas* tuvumu, viņa smejas: „Bija jau baigi... Paldies pandēmijai – pavasarī bija miers. Vasara arī pagāja mierīgi. Bet, kad darbalaiks ir pagarināts, tad viņi tur ņemas līdz pusnaktij, nāk stūrī pie mūsu pagalma ar dzeršanu un kaušanos. Pirms laiciņa, kad Kuldīgā bija izliktas tās vitražu brilles, bez nerviem varēju palikt! Pusdivos naktī astoņi latvieši sita krievu puisī gariem matiem. Viņa meitene šausmās stāvēja uz ielas, puisis tik krieviski blāva: „Par ko?” Sītēji tik daudzja. Izsauca pašvaldības policiju. Atbrauca ātri, bet ar bākuģuņiem, un visi sītēji pa pagalmiem pazuda.

Pirms kāda gada no rīta ap sešiem gāju gar tehnikumu pa Eža taku. Visas skulptūras izmētātas! Tas taču ir murgs – piedzerties un iet demolēt koktēlniecības plenēros taisītas skulptūras! Nevajag mums tādu *Klondaiku* pilsētas centrā, īpaši pretī tehnikumam. Atbrauc cilvēciņš no laukiem mācītībs, bet tieši pretī skolai – dzīves kārdinājums. Vecajā *Elvi* pārdevējas stāstīja: no pirmdienas līdz ceturtdienai jaunieši nākuši pirkt kaut ko ēdamu, bet pēc tam jau visa nauda nospēlēta – jāiet zagt.”

SABIEDRISKI AKTĪVA

Dagnija atzīst, ka daudzas lietas viņai pilsētā, ko sauc par savu, nav vienaldzīgas: „Daudz staigāju, fotografēju, daudz esmu bibliotēkā. Kad sākās Covid-19 un bibliotēka bija ciet, paliku gluži vai bez kontaktiem. Man pazīstams cilvēks iedeva planšetdatoru – mācījos ar to apieties. Jā, taisu bildes, piedalos konkursos. Vēroju, kā veidojas pilsēta. Esmu priecīga, ka aiz bijušā universālveikala tiek būvēta jauna tualete. Par iepriekšējo būdiņu gāju uz domi runāt, un man apsoltīja, ka naudu iedalīs. Būs normāla tualete tūristiem un arī mums.”

Dagnija pēc izglītības ir arhitekte, piemēram, Liepājā strādājusi arhitekta Gundara Viksnas birojā. „Man patīk, ja mūsu pilsētā kaut kas tiek atjaunots. Tikai jāsaprot, uz kuru gadsimtu ejam. Kaut kādām vadlīnijām jābūt, nevis vieniem kaut ko atļauj, bet citiem to pašu aizliedz.”

Inguna Spuleniece, Elisas Rudzītes foto

Kaut tik robežas vaļā

Individuālā komersanta *Rūta* īpašniece Rūta Lindberga veikalā *Pelnrušķīte* saimnieko 12 gadus. Tāds nosaukums bijis rakstīts uz mājas – neies taču pārkrāsot! Turklāt Rūtai tas patīk.

Veikala piedāvājums patiesi ir tik daudzveidīgs, ka var noderēt gan pelnrušķītēm, gan princesēm. Viņas lielākā vēlme: lai robežas būtu vaļā tā, ka pēc precēm varētu aizbraukt bez sēdēšanas pašizolācijā.

Būtu vairāk pasākumu, tad pieprasījums arī pēc Rūtas Lindbergas šūtajiem brunčiem būtu lielāks.

DARINA ARĪ PATI

„Es te piedāvāju gatavu apģērbu, aksesuārus un apavus, bet arī darīnu pati – stilizētus vainadziņus, tautastērpu svārkus. Pagaidām pieprasījums ir mazs, jo nav jau to svētku. Pirms gadiem diviem radās iedvesma, un tad sāka prasīt vainadziņus arī bērniem – taisīju mazākus. Ir bijusi interese par tādu kroni vīrietim kā krievu caram. Domāju, ka tādu varētu likt jaunajam vīram mičošanā,” stāsta Rūta.

Veikalā nākot pircēji no Liepājas, no Ventpils. „Saka, ka nekā neesot pie viņiem, bet mūsējie – ka nav Kuldīgā. Jauniešiem vajag zīmolus, tie brauc uz Rīgu. Bet cik tādas *Adidas* botas neizmaksā? Un nemaz tik glaudi neizskatās. Novalkājas tāpat kā lētās.” Pie bižutērijas stenda Rūta smejas: „Piecus gadus valkāšies kā zelts, tad apniks. Varēs mierīgi mest ārā un pirkt citu.” Viņa izrāda savas bagātības: „Ballītes jau vairs nenotiek tik daudz, bet šad tad cilvēki vēl kaut ko meklē. Nesen viena sieviete meklēja dēlam kaut ko dzimšanas dienai. Ziedu vietā, kas ātri novīst, izvēlējās lampiņu, kas izveidota kā koks. Degs ilgi.”

LABI SADZĪVO

Rūta atzīst, ka Liepājas ielā pierasts. Ar kaimiņiem sadzīvojot ļoti labi – gan ar citu veikaliņu pārdevējiem, gan tiem, kam *Pelnrušķītes* mājā dzīvokļi. „Vienreiz dzērāji no *Klondaikas* izsita durvis – kaimiņiene redzēja. Bet bija man veikaliņš *Vējiņa* rajonā. Mēs ar vīru katru piektdienas vakaru zinājām, ka gulēt iet nav vērts: izsitīs logus, būs jābrauc atslēgt signalizāciju.”

Stāstot par kaimiņiem, Rūta atceras šo vasaru: „Maratona diena bija ļoti karsta. Sākumā ūdeni nesām spaiņiem, lai skrējējus atsvaidzinātu. Man nākamajā dienā visi muskuļi sāpēja. Pēc tam cauri veikalam izvilcām šļūteni ar dušas uzgali. Viss pludoja, paši slapji, bet bija interesanti. Daudzi teica paldies, skrējēji rādīja paceltu īkšķi. Štrunts, cik to ūdeni notecināja! Ka tik cilvēkiem labi.”

AR PIEGĀDĀTĀJIEM – ATTĀLINĀTI

Tagad, kad Covid-19 dēļ neko prognozēt nevar, Rūta strādā pati, bet, kad vajag, ņem palīgā pārdevēju. „Es labprāt cilvēkam darbu dotu biežāk, bet tas nav atkarīgs no mūsu izvēles. Man daudzi saka, ka nekāda Covid-19 nav. Tagad ir rudens: iesnas, klepus. Tas jau uzreiz nav vīruss. Jāēd vitamīni, ķiploki, zivju eļļa,” pārliecināta saimniece.

Žēlums, ka pati nedrīkst braukt uz bāzēm ārzemēs preces atlasīt: „Telefonā atsūta 700 kurpju piedāvājumu. Atlasi nu! Man nav lielveikals – man vajag trīs variantus. Rotālietas varu pasūtīt tikai pie viena cilvēka Viļņā. Maskas ir tikai no Polijas. Sazvanāties, tur saka: ja no Latvijas atbrauks mašīna, iekraus arī manu pasūtījumu. Pavadzīmi atsūta e-pastā, rēķinu samaksāju, bet kad vēl būs tā mašīna, kas brauks uz Poliju?”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Izaugsmei un attīstībai

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests

Biedrība *Darīsim pašiem!* 2015.–2020. gada plānošanas periodā no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai saņēmusi 2 476 270 eiro.

Finansējumu piešķir dažādiem uzņēmējdarbības un sabiedriskā labuma projektiem, kurus īsteno aktīvi iedzīvotāji, uzņēmēji un nevalstisko organizāciju pārstāvji Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā, pamatojoties uz izstrādāto un apstiprināto sabiedrības virzīto vietējās attīstības stratēģiju.

Stratēģijas mērķis – vietējās ekonomikas stiprināšana; dzīves vides kvalitātes uzlabošana un sabiedrisko aktivitāšu dažādošana, kas palīdz sasniegt lauku attīstības programmas mērķus un *Darīsim pašiem!* teritorijā īstenot programmu LEADER.

No 2016. līdz 2020. gadam biedrība ir izsludinājusi astoņas konkursa kārtas, apstiprinot projektus šādās rīcībās:

- ◆ atbalsts vietējās ekonomikas stiprināšanai (pieejams jauniem uzņēmējiem vai uzņēmumiem ar apgrozījumu līdz 70 000 gadā),
- ◆ atbalsts sabiedrisko aktivitāšu dažādošanai un teritorijas sakārtošanai,
- ◆ atbalsts materiālā un nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanai.

Šajos piecos gados biedrībā apstiprināti:

- ◆ 53 uzņēmējdarbības projekti, no kuriem 35 uzņēmumi tos jau realizējuši un darbojas, lai attīstītu uzņēmējdarbību,
- ◆ 54 sabiedriskā labuma projekti, no kuriem 36 ir realizēti, devuši iedzīvotājiem iespēju piedalīties dažādās aktivitātēs un lietot labiekārtotas sabiedriskas vietas.

Vizina kāzās un jubilejās

Projektā Zirga pajūgu pakalpojumu nodrošināšana vietējās rīcības grupas teritorijā iegādāti rati un širu aizjūgs.

Ilondai Reitai projektu rakstīšanā ir liela pieredze – kop-skaitā uzrakstīts vairāk nekā desmit.

Viņa stāsta: „Kopš Latvija iestājās Eiropas Savienībā un parādījās pirmie projekti, sāku tos rakstīt un palīdzu arī citiem.”

Bet šajā reizē Ilonda stāsta par biedrības *Egus* īstenotajiem projektiem Snēpeles pagasta *Luniņos: Zirga pajūgu pakalpojumu nodrošināšana vietējās rīcības grupas teritorijā* un *Starptautiskiem standartiem atbilstoša konkūra laukuma ierīkošana*. Pirmā projekta mērķis bija iegādāties ratus un širu aizjūgu. „Tas bija sens sapnis, kas nu īstenots, un pakalpojums ir iecienīts,” saka I.Reita. „Neraugoties uz kovidu, vasarā ar pajūgu brauca kāzinieki, jubilāri, cilvēkus vizinājām arī pagastos.” Nav trūcis tādu interesentu, kuri ieradušies Snēpelē, lai dotos izjādē vai trenētos jātnieku sportā. Notiek arī vingrošana zirga mugurā – līdzsvaram, stājai. „Vecāki ved bērnus, lai viņiem koriģētu muguru, kas skolas solā nosēdēta. Katram savs mērķis, kāpēc pie mums brauc.”

I.Reitai jau raisoties domas par nākamo projektu: „Ir vajadzīgs zirgu, kā arī ratu un pajūgu treilers, lai galapunktā var nokļūt vienā piegājienā, nevis braukt divreiz vai ar divām mašīnām.”

Snēpeles stallī ir desmit saimnieces zirgu un viens citas privātpersonas. Otrajā projektā nolīdzināts laukums, iesēta zāle, novākti akmeņi – ierīkots starptautiskiem standartiem atbilstošs konkūra laukums ar šķēršļu komplektu sacensībām un treniņiem Kurzemes jātniekiem.

Tiek pie skaistiem tautastērpiem

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas dejotāji tikuši pie krāšņiem Planīcas pagasta tautastērpiem.

Tautisko deju kolektīvu darbība bijusi aktuāla kopš Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas dibināšanas. Viens projekts, ko īstenojusi biedrība MESS, ir Etnogrāfisku Planīcas tautastērpu darināšana deju kolektīviem „Austra” un „Austriņa”, kurā tapuši 48 meiteņu un 48 puīšu tautastērpi visām vecuma grupām.

Planīcas pagasta tautastērpa paraugi ieraudzīti Kuldīgas novada muzejā, un tādi līdz šim nav darināti, tādēļ arī izvēlēti. Vislielākie ieguvēji ir deju kolektīva dalībnieki, jo līdz šim tērpi bija jādala ar koristiem. Tagad viņi lepnī varēs skatu un novadu pārstāvēt Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos, koncertos, konkursos, festivālos. „Skatēs viens no vērtēšanas kritērijiem ir tērps – par to var saņemt desmit punktus,” saka I.Reita.

Lai saglabātu vērtības

Kuldīgas izstāžu zāle Mucenieku ielā izveidota tam, lai saglabātu tēlnieces Līvijas Rezevskas mākslas mantojumu. Tur notiek pasākumi un izstādes: keramikas, glezniecības, lietišķās mākslas, fotogrāfiju. Lai tas neizzustu, īstenots projekts *Līvijas Rezevskas izstāžu zāles modernizācija kultūras un mākslas vērtību saglabāšanai*.

Ir iegādāta digitālā tehnika – ekrānā redzami tēlnieces atstātie darbi, dokumenti, laikabiedru atmiņas par mākslinieces dzimtu un daiļradi. Vēl projektā salabots jumts, ierīkots sildītājs, un tagad pasākumus var rīkot arī rudenī un ziemā.

Bija sarežģīti

Šāds secinājums ir uzņēmējam Andrim Dilānam pēc tam, kad ieviests projekts *Aprīkojuma un programmnodrošinājuma iegāde inovatīvu pakalpojumu izveidošanai un attīstīšanai*.

Viņa darbība saistīta ar profesionālām konsultācijām IT jomā. Ar projektā iegādāto tehniku A.Dilāns sācis ieviest aerofoto un aerovideo pakalpojumu, sagatavot reklāmas video un administrēt vizuālos displejus. Uzņēmējs stāsta: „Šis bija mans pirmais projekts. Izskatās, ka otro reizi vairs nerakstīšu, jo process ir sarežģīts. Sākumā domāju, ka ideja aizies, bet darot realitāte izrādījās citāda: nav vienkārši, jāsaprot ar dažādām grūtībām.”

Gleznat mācās mazāk

Mācīties gleznat vai izmēģināt mākslas terapiju – to var mākslinieku darbnīcā, kas uzcelta projektā *Kuldīgas mākslas un radošuma telpa „M22”*.

Mērķis bija izveidot estētisku vietu, kurā vadīt kursus, seminārus un piedāvāt radošas darbnīcas galvenokārt pieaugušajiem un jauniešiem, bet arī bērniem gan no Kuldīgas un apkārtnes, gan citām Latvijas pilsētām, kā arī ārzemju viesiem.

„Sacišu atklāti – jūtu kovidā ietekmi, jo šajā pusgadā darbnīcu apmeklēt mazāk cilvēku,” atzīst šīs vietas saimniece Ieva Vītola-Lindkvista. „Runāju ar skolotājiem: viņiem skolās darba ir vairāk, ir pārslodze, un neatliek laika sev. Kādam darbs ir nestabils, un viņš nevar atļauties uz nodarbībām nākt. Citi nogaida. Bet plinti krūmos neesam metuši – esam sākuši pārrunas ar sociālo dienestu. Iespējams, varētu nākt viņu klienti. Divus gadus braucām uz Ventspili, kur bijām iesaistījušies projektā *Garīgās veselības veicināšana 54+*. To apmeklēja tādi cilvēki, kuri ikdienā strādā ar citiem, piemēram, medicīnas darbinieki, skolotāji. Varēja just, ka tas viņiem ir vajadzīgs.”

Sporta laukumā Pēteris ielā var spēlēt basketbolu, volejbolu un tenisu.

„Ierīkojiet laukumu! Gribam spēlēt bumbu”

Tā Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas audzēkņi prasījuši skolas vadībai. Biedrība MESS īstenojusi projektu *Multifunkcionāla sporta un aktīvās atpūtas laukuma ierīkošana Pēteris ielā 10, Kuldīgā*.

Laukumu klāj gumijots segums, un te var spēlēt basketbolu, volejbolu un tenisu. Tas pieejams ne tikai skolas bērniem, bet arī visiem interesentiem un bez maksas. Arī šo projektu rakstījusi Ilonda Reita, un viņa stāsta: „Projekts gāja smagi – teritorija ir vecpilsētā, un bija nepieciešamas dažādas atļaujas. Savukārt tagad par laukumu ir bažas, jo apkārt aug kļavas un no tām rodas mitrums, kas segumu bojā. Vēl gribu aicināt apmeklētājus pret šo vietu izturēties ar cieņu, nebraukt ar riteņiem un skuteriem. Segums ir dārgs un domāts tam, lai lietotājiem būtu ērti.”

Noskaņas uz zīda

„Kad zīmēju, cenšos darbos ielikt tā brīža noskaņas. Ceru, ka katrs skatītājs atrod arī savai dvēselei tuvu,” prāto Brigita Stenclava.

„Vienīgais, ko var uzdāvināt katram vīrietim, ir kaklasaite. Bijām ceļojumā Gdaņskā, uz kaklasaites uzzīmēju tās motīvu. Ir arī tādas ar Rīgas ielām. Nākamās varētu būt no Kuldīgas,” smejas Brigita.

„Man ļoti patik izzīmēt acis. Mājās pie sienas bija kāds portrets, ko mazmeita lūdza noņemt, jo uzgleznotā cilvēka acis visu laiku sekojot,” stāsta autore.

Uz baltās zīda kleitas izplaukušas puķes, ko Brigita audzē dārzā. Kleita netiek valkāta un arī pārdota ne.

„Darbā strādāju ar tik smagām lietām, ka gribas no visa atpūsties. Mana atpūta ir gleznot uz zīda. Gūstu baudu no tā, kā plūst krāsas,” tā savas izstādes *Noskaņa* atklāšanā Kuldīgā, Līvijas Rezevskas izstāžu zālē, atzinās zvērināta advokāte Brigita Stenclava.

Izstāžu zāles saimniece Anņina Valeiņa pastāstīja, ka B.Stenclavu jau februārī internetā sameklējusi pēc Rīgas kultūras centrā *Ritums* rādītajiem darbiem, bet pandēmijas dēļ izstādi nācies pārcelt no agra pavasara uz rudenī.

SKAISTAS VIETAS UN CILVĒKI

Izstādi iekārtojusi pati autore ar meitu Terēzu. „Darījām visu pēc sieviešu loģikas. Ja būtu darījis vīrs, rezultāts noteikti būtu precīzāks,” smaida Brigita. Abas ar meitu priecējās, ka bijusi iespēja arī apskatīt Kuldīgu. „Apbrīnojami skaistas vietas! Un cilvēki arī šeit ļoti skaisti – laipni un labestīgi. Te jūt pagātnes elpu – auru, kādā dzīvoja mūsu vecāki

un vecvecāki. Es Kuldīgā pirmo reizi nonācu, pateicoties Antonijas kundzei, un priecājos, ka tā sanāca,” atzina B.Stenclava.

Iepazīstoties viņa pastāstīja, ka galvaspilsētā strādā privātprakšē. Rīgā dzimusi, mācījusies, apprecējusies, bet pirms 20 gadiem abi ar vīru sapratuši, ka jādzīvo citur, kur svaigs gaiss un daba apkārt. Tagad par saviem viņi sauc Vecumniekus Zemgalē.

SĀKUMĀ – SPAIDU KĀRTĀ

„Neļauju sevi saukt par mākslinieci, jo neesmu to mācījusies. Visu mūžu esmu juriste. Bet pirms 11 gadiem vīrs vietējā Vecumnieku avīzē izlasīja, ka tiek atvērts rokdarbu pulciņš pieaugušajiem. Viņš mani tajā

pieprasīja. Nodarbība sestdien 9.00 no rīta! Kāds pulciņš šādā laikā! Spurojos pretī, cik varēju, jo adīt, tamborēt un šūt es jau mācēju. Vīrs burtiski piespieda. Paņēmu līdzī mazmeitu: domāju, ka es aiziešu vienu reizi, bet viņa turpinās. Uzzināju, ka plānos ir mācīties apgleznot zīdu. Tolaik tas šķita kaut kas neiespējams – biju pārlicināta, ka jābūt lielam talantam. Kad parādīja, kā to darīt, kā krāsas pludināt, jutu, ka šī lieta ir manējā. Pārējais notika pašmācības ceļā un daudzos eksperimentos,” B.Stenclava atceras arī kļūdas un daudz sabojāta zīda. Kad sapratuši, ka krāsas plūdumu var apturēt un pavērst sev vajadzīgajā virzienā, sākuši veidoties arī skaisti darbi.

IEDVESMO CITU DAIĻRADE

B.Stenclava nenoliedz, ka daudz ietekmējas no citiem māksliniekiem, labprāt glezno ainavas, ziedus, augļus un portretus. Uz zīda attēlota meita Terēza, liela palīdzība dažādās dzīves situācijās, ir arī autore iemīlotais vijolnieks Nikolo Paganīni un aktieris Als Pačīno. B.Stenclava ir dziedātājas Samantas Tinas fane, tādēļ tapis arī viņas portrets. Tie, protams, tiek gleznoti pēc fotogrāfijām. Iedvesma zīmēt dabu tiek rasta ceļojumos ārzemēs un arī pa Latviju. „Kuldīgā apskatījām Līvijas Rezevskas skulptūras, kurās attēlota mīla. Arī man šī tēma ir tuva. Uzskatu, ka mīla, kurā saplūst dvēseles un ķermeņi, ir skaista. Tādēļ zīmēju gan Romeo un Džuljetu, gan iemīļēju-

šos cilvēku aktus,” rādot izstādi, teic autore.

Jautāta, kad pie saviem darbiem sēžas, viņa atbild: „Lai gan strādāju ar civilietām, arī tās mēdz būt ļoti smagas. Cilvēki šķir laulību, daļa bērņus, izmanto situāciju, lai no otra kaut ko saņemtu vairāk. Mājās pārņaku izsmelta. Lai no stresa atbrīvotos, sāku gleznot. Cītreiz par darbiem vienkārši domāju un tad nevaru sagaidīt, kad tikšu gleznot. Ir bijis tā, ka aizraujos. Vienai bildei fonā ir aplis no maziem punktiņiem. Sēdēju mansarda istabiņā un liku tos punktiņus. Ienāca vīrs un pajautāja, vai man nav par tumšu. Tad tik atpūšos, ka arī jau melna nakts.”

Inguna Spuleniece
Lailas Liepiņas foto

2009. gada Eirovīzijas uzvarētāja Aleksandra Ribaka portrets.

Brigita Stenclava atzīst, ka daudz iedvesmojas no profesionāliem māksliniekiem. Tuvs viņai ir jūgendstils un čehu plakāta Alfonsa Muhas darbi. Viņš labprāt gleznojis sievietes.

Lāča portrets filcēts no jēlvilnas ar sauso adatu. Tas neviļus tapis tajā gadā, kad Latvijā nošauta lācene. Brigitas darbs tolaik bijis izstādē Vecumniekos, pie tā stāvējis kāds vīrs un raudājis. Kad uzrunāts, teicis paldies par lācenes iemūžināšanu.

Uz veikalu turpmāk ar sejas masku

Sākot ar 14. oktobri, spēkā ir jauni ierobežojumi, ko Ministru kabinets pieņēmis, lai mazinātu Covid-19 infekcijas izplatību. Tie ievieš plašāku sejas masku nēsāšanu, attiecas arī uz sporta organizācijām, ēdināšanu, privātiem pasākumiem un kolektīvo interešu izglītību. Daļa ierobežojumu stāsies spēkā rīt, 17. oktobrī.

Kopš trešdienas mutes un deguna aizsargs jālieto veikalos, pastā, degvielas uzpildes stacijās un citās vietās, kur notiek tirdzniecība. Maskas ir obligātas arī dzelzceļa stacijās, autoostās, lidostās, kultūras un reliģiskās iestādēs, ja tur nenotiek pasākums, kurā cilvēki sēž personalizētās sēdvietās.

Sejas maskas jālieto arī muzeju, izstāžu zāļu, bibliotēku, baznīcu u.tml. vietu apmeklētājiem, ja viņi devušies apskatīt izstādi, piedalīties dievkalpojumā u.tml. Tomēr, ja tur tiek rīkots pasākums ar personalizētām sēdvietām, sejas aizsargs nav jālieto. Aizsargmaskas vajag arī tiem, kuri minētājās vietās strādā un no apmeklētājiem nav nodalīti ar fizisku barjeru. Tāpat kā līdz šim prasība lietot maskas neattiecas uz bērniem līdz 13 gadiem.

JOPROJĀM SATRAUC SKOLAS

Grozījumi paredz, ka nedēļā pēc rudens brīvlaika 7.–12.klasēm mācības notiks attālināti. Joprojām Covid-19 izplatās izglītības iestādēs: šobrīd skartas 59, tostarp 13 skolās novērota iekšējā izplatība – reģistrēti pieci saslimušie vai vairāk. Kopā mācību iestādēs ir 261 saslimšanas gadījums, un 40% no tiem ir darbinieki, tai skaitā pedagogi.

CIK DRĪKST PULCĒTIENS

Veselības ministrija uzsvērusi, ka Covid-19 izplatība saistīta ar to, ka sabiedrība neievēro piesardzību, īpaši tas notiekot neorganizētos pasākumos, kuros nav atbildīgā, kas to plānotu un ieviestu. Līdz ar to noteikts, ka no 17. oktobra privātos pasākumos drīkst pulcēties ne vairāk kā 30 cilvēku. Skaitis pielīdzināts ie-

priekš noteiktajām grupām, kas, neievērojot distanci, drīkstēja tikt treniņos, bērnu nometnēs u.tml. Privātos pasākumos ārā nedrīkst būt vairāk par 300 cilvēkiem.

IZKLAIDES UN ĒDINĀŠANAS VIETĀS

Par augsta riska vidi tiek uzskatītas arī izklaides vietas, kas vienlaikus ir reģistrējušās kā ēdinātāji, kur tiek lietots alkohols un cilvēki pulcējas nekontrolēti. Noteikts, ka ēdināšana atļauta līdz 24.00, izņemot ēdiena līdzņemšanu, un pie viena galda var atrasties ne vairāk kā četri cilvēki, kuri nav no vienas mājsaimniecības.

KOPĀ SPORTOT VAR ĀRĀ

Covid-19 izplatība saistīta arī ar sporta kolektīvu darbību, tā-

- Sabiedriskās vietās līdz 6. novembrim jāvalkā sejas maska.
- Pasākumos ar personalizētām sēdvietām masku var nevilkt.
- Izklaides vietas un ēdinātāji drīkst strādāt līdz 24.00. Pie viena galda – četri cilvēki.
- Privātos pasākumos var pulcēties 30 cilvēki iekšā un 300 ārā.
- Amatiermākslas kolektīvi klātienē darboties nevar.
- Nedēļā pēc brīvlaika (26. oktobris – 1. novembris) būs attālinātās mācības 7.–12. klasēm.
- Interešu izglītība klātienē var notikt tikai individuāli.

pēc uz mēnesi aizliegti kopīgi treniņi telpās. Kolektīvi amatieru sporta pasākumi var notikt tikai ārā, neizmantojot ģērbtuves, bet telpās – tikai individuālas nodarbības. Tāpat no 17. oktobra līdz 6. novembrim aizliegts organizēt sporta pasākumus. Tas neattiecas uz starptautiskiem pasākumiem, kā arī komandu sporta spēļu augstāko līgu sacensībām pieaugušajiem.

PULCIŅI, MŪZIKAS UN MĀKSLAS SKOLAS, PAŠDARBNIKI

Nodarbības interešu izglītībā un profesionālās ievirzes izglītībā, kā arī amatiermākslas kolektīvos

no 17. oktobra līdz 6. novembrim notiks attālināti gan bērniem, gan pieaugušajiem, taču individuālu darbu drīkst organizēt klātienē. Nedrīkst rīkot starpreģionu pasākumus. Šie ierobežojumi neattiecas uz tām sporta un izglītības iestādēm, kurās vienlaikus ar vispārējo pamata vai vidējo izglītību tiek apgūta arī profesionālās ievirzes izglītība.

VĒRTĒS SLIMĪBAS IZPLATĪBU

Šie ierobežojumi būs spēkā līdz 6. novembrim, jo trīs nedēļās varēsot izvērtēt ietekmi uz slimības izplatību. Bet ierobežojumi privātajos pasākumos noteikti līdz 31. decembrim.

MĀJAS MĪLULIS

Ja gribat mājdzīvnieku

Sociālajā kampaņā *Mājdzīvnieka mājas ir cilvēks* apkopoti padomi, kas var palīdzēt izvērtēt, vai mīluli sev iegādāties.

Pēc Pārtikas un veterinārā dienesta datiem Latvijā darbojas 27 dzīvnieku patversmes. Lielākā ir *Ulubele*, kurā uzturas ap 500 iemītnieku un kas tos nenogalina.

JA NOLEMTS, IZVĒRTĒ – KĀDU!

Lēmums jāpieņem ģimenes locekļiem kopā, un rūpīgi jāizsver visi apstākļi: kurš kādus pienākumus uzņemsies; cik daudz laika varēs veltīt un cik ilgi dienā dzīvniekam būs jāpaliek vienam; vai ir atbilstoši sadzīves apstākļi. Svarīgi arī tas, cik mēnesi ģimene var atļauties tērēt dzīvnieka uzturēšanai; vai naudas pietiks, ja tas būs jāārstē.

Dzīvnieks nav manta, ar ko spēlēt, kad ir laiks, un ko nolikt plauktā, kad apnīk. Īpaši tas attiecas uz kucēniem vai kaķēniem, kuri sākumā visiem patīk. Bieži tiek piemirsts, ka no dzīvnieku mazuļiem nevar prasīt tādu uzvedību kā no pieaugušajiem: tiem ir daudz enerģijas, tie vēl nemāk nokārtot dabiskās vajadzības tur un tad, kad to gribētu saimnieks. Dzīvnieki jāskolo.

Pieredze liecina, ka cilvēki

mājdzīvniekus bieži izvēlas tikai pēc izskata vai tāpēc, ka šķirne kļuvusi populāra kādas filmas vai grāmatas dēļ, nemaz neizdīļinoties tās raksturojumā un atbilstībā īpašnieka dzīvesveidam. Dzīvniekam pieaugot, sāk izpausties šķirnes īpašības, un tikai tad saimnieks mēdz apjēgt, ka īsti nespēj tikt galā.

Labs piemērs ir haskiji, kas pēdējos gados Latvijā kļuvuši populāri. Ziemeļu suņi, kam gēnos ierakstīta brīvdomība, dzīve ārā un fiziskas slodzes nepieciešamība, savu gaišzilo acu un krāšņā kažoka dēļ patīk daudziem. Bet dzīve pilsētas dzīvoklī vai nelielā piemājas dārziņā nemainīs haskija dabu un ilgas pēc plašumiem. Ar pāris pastaigām dienā tam nepietiek. Tieši tāpēc patversmēs haskiji ir ļoti bieži.

JA SAIMNIEKS PIERADIS CEĻOT

Dzīvnieku labāk neiegādāties, ja īpašnieks pats bieži neuzturas mājās, ja darbā ir aizņemts visu dienu un kopā ar dzīvnieku var pabūt tikai dažas stundas.

Nolemt to vientulībai ir cilvēka egoisms. Laikus jāapdomā, kur dzīvnieks paliks tad, kad dosities komandējumā vai ceļojumā. Ja nav iespējas ņemt līdzi, laikus jāvienojas, kas pieskatīs.

JA MĀJDZĪVNIKU VĒLAS BĒRNS

Lēmums par iegādi jāizvērtē kopā ar vecākiem. Nevajadzētu pašauties uz to, ka bērns turēs solījumu un par dzīvnieku cītīgi rūpēsies.

JĀNODROŠINA APSTĀKĻI

Svarīgi, lai dzīvnieks neaizmūk un nevar nejauši pazust. Ja tomēr tas noticis, tad ir pienākums pazudušo mīluli aktīvi meklēt: jāsniedz ziņas internetvietnēs (piem., www.dzivniekupolicija.lv) un sociālajos tīklos, jāinformē patversmes, jāizlīmē sludinājumi.

Jau kopš 2017. gada obligāta ir suņu čipēšana un reģistrēšana. Diemžēl joprojām liela daļa suņu nav čipēti vai arī ir, bet nav reģistrēti, tāpēc patversmē nonāk anonīmi.

JA NEVAR APRŪPĒT PAPILDU KUCĒNUS VAI KAĶĒNUS

Laikus jādomā par mājdzīvnieka sterilizāciju. Tas joprojām ir sasāpējis jautājums. Vairākas pašvaldības ievieš programmu *Noķer – sterilizē – atlaid*, tā uzlabojot situāciju ar bezsaimnieka kaķiem, nepieļaujot, ka tie vairojas nekontrolēti.

GRIBU ZINĀT

Par hortenziju puķu podā

Šovasar nopirkām rozā hortenziju podā. Ko ar to darīt ziemā?

Dārziņnieces Rūtas Valteres dārzā tās no podiem pārceļojušas uz dobiem un, īpaši aprūpētas, pārzīemo jau 20 gadu. Kamēr stāds maziņš un pods izcilājams, viņa iesaka to pārvietot uz telpām. „Ja augs ir nometis lapas, var turēt arī vēsā un tumšā telpā, bet nedrīkst pavisam izkalēt. Tad gan diezgan agri pavasarī jānes gaismā.

Hortenzija ir āra augs, kam jāiziet miera periods. Siltumā tā stīdzēs. Pirms nešanas iekšā nolauz noziedējušos ziedus.

Dobē stādītajai vajag uz saknēm uzburt biežāku kārtu mulčas, dzinumus nedaudz nosegt ar skujām un augu iefīt agrotīklā. Arī podu var ierakt zemē un augu nosegt, bet ir risks, ka pods var caursalt. Jāatceras, ka pliksalā siltumnīcā ir vēl aukstāk nekā ārā. Var mēģināt ap podu aplikt daudz mulčas, piemēram, sausas pappes. Vīrs zemes esošo daļu iepako elpojošā materiālā.

Hortenzijas galvenā būtība – ziedi būs uz pārziemojušajiem un nobriedušajiem dzinumiem. Cerams, ka neviens rudenī augu nav pārāk samēslojis un tas nav izdzinis zaļus, nobriedušus dzinumus. Jēlās galotnītes vai zaļos dzinumus var izgriezt jau rudenī.

Par plīti

Vai ir kāds meistars, kurš uzmurētu plīti un mūrīti?

Aprunājoties ar pieredzējušiem meistariem, *Kurzemnieks* noskaidroja, ka kārtīgu mūrnieku ir maz un pārsvarā tie ir ļoti noslogoti. Mūrnieks Gvido no Kuldīgas atzina, ka darba pietiek, bet viņam var zvanīt, lai aprunātos (tāl. 25867194). Savukārt krāšņu meistars Juris iesaka pameklēt internetā, kur sludinājumu portālos mūrnieki reklamējas. Skursteņslauķis Elijs Bite mudina meklēt Latvijas Amatniecības kameras mājaslapā, bet arī viņš atzīst, ka mūspusē ir tikai daži meistari un zeļļi, par kuru darbu ir pārliecība, ka pēc tam problēmu nebūs.

SARUNA AR JUBILĀRI

Dzīve kā Dieva dāvana

„Dzīve ir tik interesanta un piepildīta, ka sūdzēties nevaru ne par ko. Lai arī notiek visādi, es skatos pozitīvi, un tad arī ir sajūta, ka ir labi,” saka kuldīdzniece, friziere Marika Smirnova, kurai 10. oktobrī apritējusi 55. dzimšanas diena.

PROFESIONĀLI TRĀPĪTS

„Dzīvoju pilsētā, kas man patīk, strādāju darbu, kas ir ļoti interesants un man piemērots. Ar visu esmu apmierināta,” saka Marika. Viņas gadījumā profesijas izvēli var saukt par trāpījumu desmitniekā. Jau kopš 7. klases, staigājot gar Kuldīgā toreizējās vienīgās frizētavas logiem un vērojot frizieru darbu, viņa zinājusi, ka arī pati kādreiz par tādu kļūs. „Ne ar prātu, bet ar izjūtām zināju,” atceras Marika.

Pēc vidusskolas frizieru skolā neesot iestājusies – bijis noteikts, cik audzēkņu no kura novada gadā uzņemt. Kuldīdzniecei togad vieta neesot pienākusies. Bet liktenis bijis labvēlīgs un līdz vēlamajam darbam aizvedis pa citu ceļu. Kā Marika saka: „Tur, kur cilvēkam jānokļūst, viņš tādā vai citādā veidā nonāk. Man palaimējās, jo tajā gadā *Metropolē* viena friziere gāja pensijā un viņas vietā bija ieceļrēts pieņemt mācekli. Man to pačukstēja, un es gāju vadītājai jautāt, vai nav brīva

„Ar profesijas izvēli esmu trāpījusi desmitniekā. Darbs man ir radošs un interesants,” saka Kuldīgas frizētavas Marika īpašniece Marika Smirnova.

vieta. Pieņēma. Tā bija veiksmē. Tad no darba varēja tikt uz kursiem, uz konkursiem. Man vienmēr patīcis viss, kas saistīts ar radošumu, izdomu, krāsām, formu, ar interjeru. Darbs ļoti patika – biju gatava mācīties un darīt jebko, lai pilnveidotos.”

ATVER FRIZĒTAVU MARIKA

Mainoties valstī politiskajām varām, Marikai no darba ņēmējas vajadzējis kļūt pašai sev par darba devēju. Lai arī ne bez bažām, kā tas izdosies, pirms 19 gadiem

atvērusi frizētavu *Marika*.

Jubilāre ne reizi vien pārliecinājusies, ka arī bez sākotnēja materiālā seguma idejas, kas balstītas stiprā ticībā un mērķtiecīgi virzītas, izdevies realizēt. Tā arī reizē, kad apņēmusies pirkt ēku diezgan bēdīgā stāvoklī netālu no Pilsētas laukuma, naudas kabatā neesot bijis. Paņēmusi kredītu, vairāk strādājusi, lai to atdotu, un nu tīri labi patīkot tas, ka toreiz dzīvokļa vienā pusē ierīkota dzīvesvieta, bet otrā – frizētava, kurā nu mainās strādā piecas frizieres.

„Daudz kas izdodas ar domu spēku,” saka Marika. „Kad pašai ir skaidrs, uz ko eju, tad viss kaut kā sanāk un piepildās. Man patīk, ka darbs dod brīvību: pati varu plānot savus darbus un brīvdienas. Esmu iemācījies novilkt līniju starp darbu, atpūtu un ģimeni. Pateikt sev, ka pietiek strādāt. Laiks citām jomām.” Marikas ģimene ir viņas meitas Marta un Beāte, kuras abas studē medicīnu, un nesen pasaulē nākušais mazdēls Marks.

TICĒT, IZZINĀT UN CEĻOT

Marika uzskata, ka ikviena aizraušanās dzīvi veido krāšņāku. Viņai vienmēr esot kāds vaļasprieks, bet ik pa dzīves posmam tie mainoties. 16 gadus nopietna aizraušanās bijusi dejošana: gan Tautas deju ansamblī *Venta*, gan vēlāk diskotēkā *Mirāža*. Aptuveni sešus gadus viņa pastiprināti interesējusies par ticības jautājumiem. Reizi nedēļā Kuldīgas Svētās Trīsvienības Romas katoļu baznīcā apmeklējusi Bībeles skolu. „Mācījos kristīgo mācību, gribēju līdz sākumiem izprast, kā tas ir bijis un kāpēc. Vēsturi gribēju izprast.” Marika joprojām darbojas katoļu draudzē. Un vēl ļoti patīk ceļot. Spilgtākie esot svētceļojumi kopā ar klostera māsām uz Poliju, Lietuvu, Slovēkiju un nesen uz Romu, uz Vatikānu Itālijā. Tāpat iepriecinot peldēšana, pastaigas pa mežu un laiks ar ģimeni.

Jolantas Hercenbergas
teksts un foto

STĀRKA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 7. līdz 14. oktobrim piedzimuši seši puikas un sešas meitenes.

Vienai meitenītei vecāki vārdu vēl domā, pārējiem bērniem doti šādi vārdi: Gabriels, Ralfs, Kārlis, Vilhelms, Alekss, Eliots, Elizabete, Elza, Marta Dārta, Līva, Paula.

Elisa Rudzīte

DĀRZA DARBI

No 16. līdz 23. oktobrim

16., 17. oktobris. Sēšanai, stādīšanai un ražas vākšanai nelabvēlīgas dienas. Apstrādā augsni nezāļainos laukos. Novāc nevietā augošus kokus un krūmus.

18. oktobris. Ziedu diena. Norok dāliju, kannu, gladiolu, monbrēciju un galtoniju gumus un sīpolus. Stāda narcises, tulpes un citas pavasara sīpolpuķes. Ziemcietēm apgriez noziedējušos dzinumus. Pastāvīgā vietā stāda ziemcietes no konteineriem; ja tāda vieta nav atrasta, podus ar visu augu līdz pusei ierok zemē pārziemināšanai.

19., 20. oktobris. Lapu dienas. Ja augsne sausa, laista rododendrus, dekoratīvos skujkokus, peonijas. Aplaista arī telpaugus. Novāc lapas zālienā; ja vajag, arī nopļauj zelmeni. Norok puravus, novāc kāpostus.

21., 22. oktobris. Augļu dienas. Lasa vēlās ogas. Vāra ievārījumu, skābē kāpostus, konservē. Stāda augļu kokus.

23. oktobris. Sakņu diena. Novāc vēlos sakņaugus. Stāda kokus un krūmus, kā arī ziemas sīpolus un ķiplokus. Mēslo un apstrādā augsni.

Ārija Rudlapa,
agronome

MANAS ATZIŅAS

Spēj smieties par sevi un saskatīt jautro apkārt

DACE BLATHENA, Kurzemes Radio raidījumu vadītāja

■ **Man dzīvē vissvarīgākā ir mana un apkārtējo cilvēku brīvība:** no ļaunā, no slimības, brīvība elpot, pieņemt lēmumus un izteikt savu viedokli. Brīvība un iespēja būt cilvēcei.

■ **Vērtīgākā atziņa, ko esmu guvusi:** tādu ir gana daudz, un katrā nākusi kādā nozīmīgā brīdī. Viena no tām: „Pamēģiniet iedomāties, ka jums par kaut ko piesola visu pasaules naudu! Tas, ko ne par kādu naudu nepārdosiet, ir jūsu vislielākā vērtība.”

■ **Es dzīvē nekad...** Cilvēka rīcība dažādās situācijās var būt tik neparedzama, tāpēc nekad nesaki *nekad!*

■ **Mans vislielākais sasniegums.** Īpaši neesmu centusies to apsvērt, jo katrs notikums, kas piepildījies, ir nācis kā mācība. Katram bijusi nozīme.

■ **Man darbā vissvarīgākais ir gandarījums par to, ko daru.** Lai darbs ir kādam vajadzīgs un sagādā prieku gan man, gan citiem. Un vēl labāk, ja tam pievienojas adekvāts atalgojums.

■ **Godaprāts** – cieša draudzība ar sirdsapziņu. Tīrā veidā reti sastopama parādība.

■ **Viedumu iegūst visas dzīves garumā,** ja vien piemīt vēlme izzināt, saprast, pieņemt, saredzēt, sadzirdēt un sajūst.

■ **Vērtīgākā grāmata:** katra nākusi savā vajadzīgajā laikā. I.Ziedoņa *Epifānijas*, S.Unsetes *Kristīne*, Lavransa *meita*, Dž.Orvela *Dzīvnieku ferma*, Č.Dikensa *Ziemassvētku dziesma*, Dž.Adamsones *Dzimusi brīvībai*, A.de Sent-Ekziperī *Mazais princis*, dažādu tautu pasakas un vēl, un vēl, un vēl...

■ **Visvairāk mani apbēdina vienaldzība,** pamesti dzīvnieki, nesaproti un nemīlēti bērni, aizmirsti veci cilvēki. Arī mājas ar aiznaglotiem logiem.

■ **Mani iepriecina mazi bērni,** gudri un darbīgi cilvēki, omulīgi un dzīves pieredzes bagāti seniori, mūzika, dziedāšana, teātris, vējš, dzīvnieki, krāsainas lapas zemē un nejausi pamānītas smieklīgas situācijas.

■ **Latvija man ir...** Te nu būtu lieki kaut ko skaidrot. Ja reiz esmu līdz šim brīžam šeit, tad skaidrs, ko man šī valsts nozīmē. Es te piederu un iederos.

■ **Kuldīga man ir mana pilsēta uz pasaules kartes.**

■ **No saviem vecākiem cilvēks var mantot tādas īpašības,** ar kurām neredzēti nākas cīnīties visu mūžu un vienai alga kapitulēt ģēnu priekšā. Iedzīvībai liels spēks. Es no vecākiem visspilgtāk esmu pārmantojusi spēju smieties pašai par sevi un saskatīt smieklīgo sev apkārt.

■ **Īsti vīrišķīgs vīrietis.** Tādu ir pamaz. Man gribas domāt, ka viņš sievietē sev līdzās raisa vēlmi būt sievišķīgi stiprai un iedvesmojošai.

■ **Īsti sievišķīga sieviete** ir enerģijas avots sev un apkārtējiem. Viņa ir nemitīgā pašrealizācijā un izzināšanā, spēj saskatīt skaisto un vērtīgo, transformēt to citiem saprotamā formā, tā pasauli padarot labāku.

■ **Tuvākās nākotnes vislielākā vēlēšanās ir miers un veselība virs zemes,** un cilvēkiem labs prāts.

NEDĒLAS VIESIS

Eiropas sudrabs – Kristianam Fokerotam

Septembrī Eiropas U18 pludmales volejbola čempionātā Turcijas pilsētā Izmirā Latvijas duets – kuldīdznieks Kristians Fokerots un jūrmalnieks Kārlis Ābelītis – izcīnīja sudraba medaļas. Dēlam Kristianam klātienē līdzī jūta mamma Anna Fokerota un tētis Kristis Šlakorcins.

Finālā latvieši ar 0:2 piekāpās Ukrainas pludmales volejbolistiem Jevgēņijam Boiko un Vladislavam Omelčukam, čempionātā izcīnot otro vietu.

Vai spilgtās emocijas vēl uzvirno?

Kristis Šlakorcins (K.Š.): Nu jau ir nosēdušās.

Kristians Fokerots (K.F.): Jā, man arī. Nav vairs to izjūtu, kādas bija uzreiz pēc čempionāta un vēl kādu laiku pēc tā. Pēc fināla nebija tik labu izjūtu, kādas bija pēc pusfināla spēles, kad uzvarējām un iekļuvām finālā. Tad jau zinājām, ka esam tikusi uz goda pjedestāla, tikai jānoskaidro, uz kura pakāpiena būs jākāpi (smejas).

Anna Fokerota (A.F.): Stress bija pirms katras spēles.

K.Š.: Es ticēju, ka Kristianam izdosies, jo viņš ir mērķtiecīgs. Jutu, ka būs finālā un ka būs medaļa. Varbūt daudzi tam neticēja, bet mēs, vecāki, ticējām.

Cik viegli vai grūti bija līdz finālam nokļūt?

K.F.: Čempionātu iesākām ar uzvaru pār Čehijas komandu, tad zaudējām Francijai un Zviedrijai. Tā izslēgšanas turnīrs bija jāsāk no pirmās kārtas. Pirmajā pieveicām poļus, bet astotdaļfinālā – volejbolistus no Izraēlas. Ceturtdaļfinālā varējām atspēlēt zveidriem Līnusam Īzaksonam un Hampusam Ekstrandam, kuriem zaudējām grupas spēlēs. Sīvs bija arī pusfināls, kad laukumā pretī nāca Krievijas sportisti, kurus apspēlējām ar 2:1.

Bet kāds bija ceļš līdz čempionātam? Vai bija jāstartē atlases sacensībās?

K.F.: Jā, bija atlases sacensības. Uzvarētāji brauca uz Eiropas čempionātu.

Vai ar Kārlī Ābelīti jau sen spēlējat kopā?

K.F.: Bijām jau iespējušies, jo spēlējām visu vasaru. Bet kopā esam pirmo sezonu.

Vai čempionātā izdevās pabūt visiem kopā?

K.F.: Es no viesnīcas teritorijas ārā nedrīkstēju iet. Kamēr vecāki atpūtās, man bija treniņi. Pēc tam gājām baseinā atsvaidzināties un tad uz viesnīcas istabu.

A.F.: Pirmās dienas, kamēr čempionāts vēl nesākās, vairāk pabaudījām atpūtu. Kad sākās

spēles, dzīvojamies pie laukumiem, bijām iekšā spēlēs. Puiķis satikām pie brokastu galda vai garāmejojot. Viņi dzīvoja savā režīmā. Viss bija pakārtots spēlēm, bet ar tādu mērķi jau turp arī braucām. Atpūta vairāk otrā plānā.

Spēļu laikā piedzīvojāt arī zaudējumus. Kas palīdzēja tikt rūtīgumam pāri, uzmundrināja?

K.F.: Pats tiku ar sevi galā. Bija grūti, kad zaudējām divas spēles. Mēģināju nomierināties: vēl ir spēles, viss var vēl izdoties. Bija grūti – trūka pārliecības. Kad nākamajā tomēr uzvarējām, pārliecība atgriezās.

Kā spēlēšanu ietekmēja laika apstākļi?

K.F.: Bija ļoti karsti. Nebiju tādā laikā pieradis spēlēt. Man patīk, kad ir silti un nav liels vējš. Finālspele bija liels vējš un grūti cīnīties.

Kas atmiņā paliks visspilgtāk?

K.F.: Otrā spēle ar zviedriem. Ceturtdaļfinālu nospēlējām labi, lai arī pirms tam grupas spēlē viņiem zaudējām. Ir laba sajūta.

A.F.: Izjūtas nevar aprakstīt. Arī man atmiņā paliks dēla spēle ar zviedriem. Tā Kristianam *bīcā* ir labākā – fantastiska! Zviedrus jau uzskatīja par čempionāta favorītiem, potenciāliem medaļniekiem. Līdzjutējos bija kupls pulciņš: mēs, Kristiana oma, opis, arī pārniece Kārļa mamma. Mūsu vienotību, kā puīšus atbalstījām, viņi laukumā sajuta. Vai tā bija?

K.F.: Jā, dzirdējām.

Pludmales sezonai pielikts punkts. Ko darīsi tagad?

K.F.: Tagad sāksies spēles klasiskā volejbolā.

Kurš tev labāk iet pie sirds?

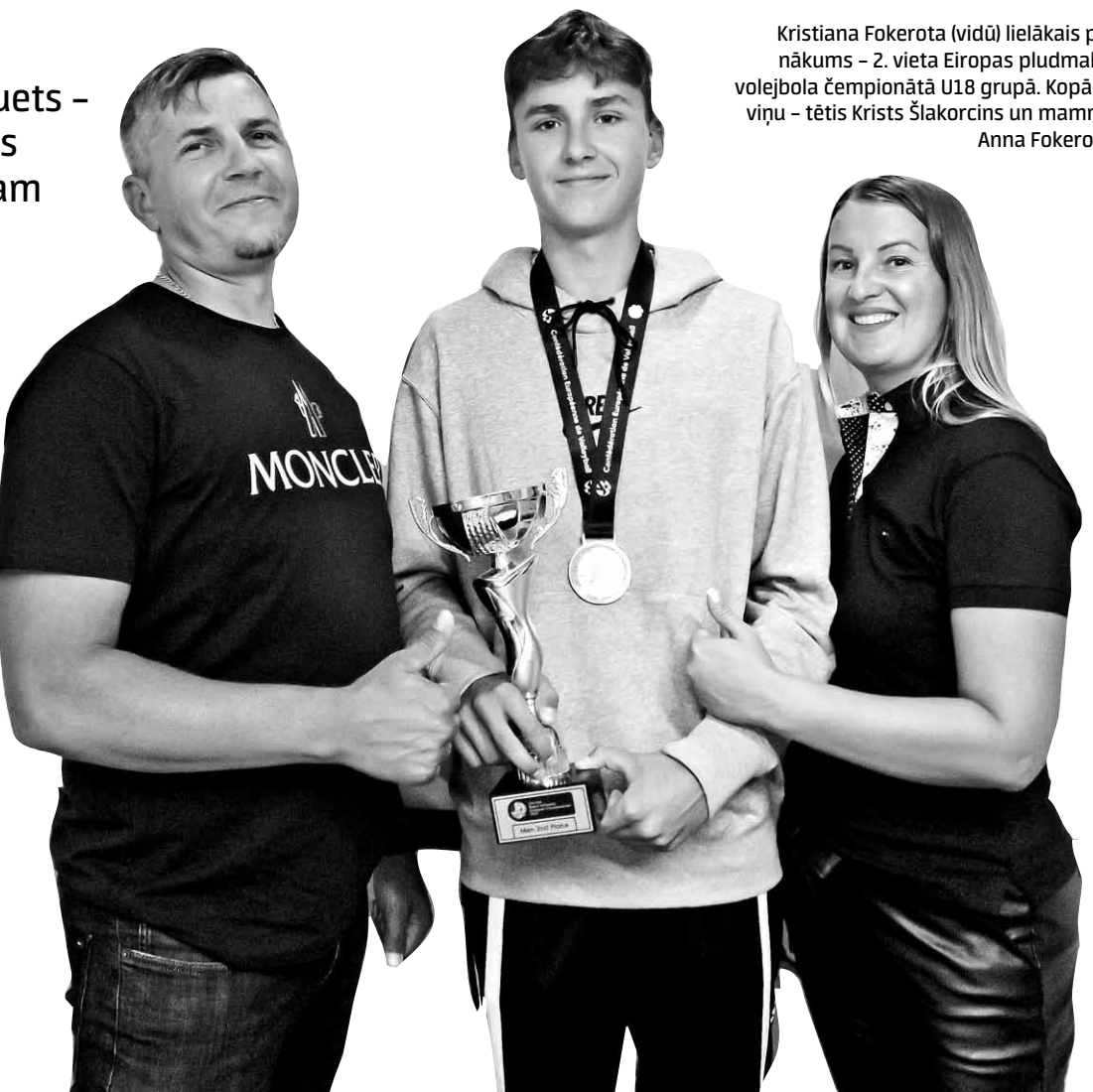
K.F.: Kad klasikas sezona iet uz beigām, gribas uzspēlēt pludmales volejbolu, savukārt uz vasaras beigām gribas zālē. Visu laiku iet uz rīņķi.

Kurā klasē Murjāņu sporta ģimnāzijā tu šogad mācies?

K.F.: Desmitajā. Murjāņos esmu no 8. klases, mācīties tur sāku ar otro semestri.

Vai vecākiem bija viegli pieņemt tādu lēmumu?

A.F.: Viņš tik ļoti to gribēja! Pavērsis iespēja. Mēs nešaubījāmies, jo viņam ir tāds mērķis, arī

Kristiana Fokerota (vidū) lielākais panākums – 2. vieta Eiropas pludmales volejbola čempionātā U18 grupā. Kopā ar viņu – tētis Kristis Šlakorcins un mamma Anna Fokerota.

Ir viss, kas vajadzīgs

Jānis Jerumanis, Kristiana pirmais treneris Kuldīgā:

– Kristians ir jauniešs ar visām īpašībām, kas nepieciešamas, lai nākotnē kļūtu par augstas klases sportistu. Apveltīts ar lielām darba spējām, treniņos strādā ar maksimālu atdevi. Vienmēr uzklau norādījumus: pie kā jāstrādā, kas jāpalabo tehniskajās iemaņās. To arī cenšas izdarīt.

Par lielajām darba spējām liecina tas, ka kopš brīža, kad trenējas volejbolā, viņš vienmēr ir trenējis un spēlējis pie divus gadus vecākiem jauniešiem. Sākumā gāja grūti, jo pirmajās spēlēs viņš bija augumā krietiņ mazāks par pārējiem un fiziski arī nebija tik spēcīgs.

Kā lielāko panākumu atslēgu Kristiāna izaus-

mē noteikti varu minēt milzīgo ģimenes atbalstu un ticību jauniešim, jo vecāki un vecvecāki ir bijuši kopā ar mums visās spēlēs, lai arī kur būtu jārodas. Viņa vecākiem teicu: Kristiāns varētu būt labs piemērs, kā izaugt par lielisku sportistu, jo ir treneri, kas ar viņu strādā, viņš pats ir motivēts to darīt nākotnē un aiz viņa ir vislielākais atbalsts, kāds jauniešim var būt, – ģimene.

Par mūsu grūti ko teikt. Viņam noteikti ir iespējas būt labam spēlētājam gan klasiskajā, gan pludmales volejbolā – to rādīs laiks. Neuzskatu to par mīnusu, bet, lai darbu vēl vairāk uzlabotu, Kristianam ar sevi jāstrādā psiholoģiski, lai pār dzīvojamību par neveiksmīgu epizodi vai spēli ne traucē tālākajām darbībām un izaugsmei.

grībšana un varēšana. Lēmumu pieņemām uzreiz.

Vai uzreiz nonāci pie trenera Laura Iecelnieka?

K.F.: Jā. Treneris ir stingrs, bet tā arī jābūt. Spēļu laikā dažreiz šķiet, ka viņš saka par daudz. Dažreiz gribas, lai ļauj pašam saprast, ko esmu izdarījis nepareizi.

Kādā brīdī būs jāizvēlas, kuram virzienam par labu nosliekties.

K.F.: Tad jau redzēs. Pagaidām grūti saprast. Ja spriež pēc rezultātiem, tad zālē Eiropas čempionāta trijniekā vēl neesam bijuši. Tur viss atkarīgs no komandas. Bet

pludmalē ir tikai divi spēlētāji.

Vai vēlies būt profesionālis?

K.F.: Jā! A.F.: Otrā vieta Eiropas čempionātā paver iespējas. Domāju, ka pirmais lielais rezultāts tiks sasniegts mazliet vēlāk, bet tas notika agrāk – jau 15 gados.

Kurš volejbolā ievirzīja?

A.F.: Kristians vienmēr bijis aktīvs. Sāka ar vieglatlētiķi.

K.F.: Nē, sākumā gribēju iet uz futbolu, jo tur gāja klasesbiedrs. Bet tētis sacīja, ka augumā dēļ jāiet basketbolā vai volejbolā. Kad trenējās vieglatlētiķi, trenere bija arī volejbola trenere Ieva Nečiporka.

K.Š.: Viņa uzreiz sacīja, ka puika labi strādā ar bumbu – jāiet uz volejbola treniņiem.

A.F.: Tā sāka trenēties pie Jāņa Jerumaņa, līdz aizgāja uz Murjāņiem.

Vai vecāki ir sportojuši arī pašī?

A.F.: Es spēlēju basketbolu. K.Š.: Es divus gadus trenējos volejbolā. Braucu arī motokrosā.

Ko Kristians dara brīvajā laikā?

K.F.: Spēlēju basketbolu (smejas).

Annas Fokerotas arhīva un autores foto

Spēles brīdis.

Uz Eiropas čempionāta goda pjedestāla – Kārlis Ābelītis un Kristians Fokerots.

Kārlis Ābelītis, Kristians Fokerots un treneris Lauris Iecelnieks pēc čempionāta.

AKTĪVS DZĪVESVEIDS

Atver trenāžieru zāli

Kopš oktobra Alsungā, Skolas ielā 11, darbojas SIA *Fitsport Harmonija* trenāžieru zāle.

Alsungā darbu sākusī trenāžieru zāle.

Tās dibinātājam un vadītājam Sergejam Ahmaduļinam ideja radusies jau pirms kāda laika: „Pats esmu uzaudzis laukos, kur trenēties nebija iespējas, bet vēlme bija liela. Tagad, kad strauji attīstās dažādas tehnoloģijas, bērniem mazkustīgā dzīvesveida dēļ parādās liekā svara problēmas. Esmu par veselīgu dzīvesveidu, tādēļ, kad radās iespēja,

rakstīju projektu *Trenāžieru zāles izveide ekonomikas celšanai un harmoniskas vides attīstībai laukos*, ko arī izdevās realizēt.” Zāles darba laiks ir no 5.00 līdz 22.00, pieteikšanās un informācija pa tālr. 28822836.

Sergeja Ahmaduļina arhīva foto

Ar divriteni un kājām – rudens ceļojumā

31 dalībnieks mēneša sākumā iesaistījies Skrundas novada pasākumā *Rudens triatlons*. Pirmo reizi tas rīkots trīs daļās – kā velobrauciens, pārgājiens un koncerts.

Triatlons sācies ar 12 km garu divriteņu izbraucienu maršrutā Skrunda–Varkaļi, tad bijis 3 km pārgājiens Ventas un Šķērveļa ielejā virs Ātrajām klintīm, beigās – dziedātāja Bukas jeb Jāņa Buķeļa koncerts. Kopš Skrundas novada izveides 2009. gadā velobraucieni organizēti katru gadu, un šis bijis 22.

LASĪTĀJS VAICĀ

Par baseinu un manēžu

Vairāki lasītāji vēlējas noskaidrot, vai var apmeklēt Kuldīgas novada sporta skolas baseinu un vieglatlētikas manēžu – kāda ir kārtība.

Atbild skolas direktora vietnieks sporta darbā Ivo Solomahins: „Ievērojot visus Ministru kabineta noteikumus, peldbaseins darbojas. Lai to apmeklētu, vispirms jāpiesakās pa tālruni 20222085. Tāpat strādā vieglatlētikas manēža – iepriekš jāzvana pa tālruni 27842624. Bet pieteikties var arī klātienē.”

VOLEJBOLS

Spēlē, cik spēka

Skrundas vidusskolas sporta zālē jauko komandu nakts volejbola turnīrā piedalījušās desmit vienības.

Tās sacentušās divās grupās, un no katras četras labākās komandas izcīnījušas vietu izslēgšanas spēlēs. Pēc tam norisinājies *apakšīņu* konkurss, kurā pars precīzākais un veiklākais bijis Markuss Graudelis. Pēc tam turpinājušās spēles. Turnīrā 1. vieta komandai *Rudbārži* (Ralfs Kudrovskis, Klāvs Kairo, Baiba Zaļevska, Dāvis Andersons), 2. vietā – *Kaimiņi* (Mīks Siņavskis, Lauris Ikaunieks, Artūrs Antanovičs, Anastasija Luščika), 3. – *K-volejs* (Jānis Jerumanis, Ronalds Balodis, Laura Danenberga, Igors Bol-sunovskis).

Organizatoru arhīva foto

Nakts volejbola mačos Skrundā – komanda *Rudbārži*, līcienā Dāvis Andersons.

PASĀKUMI

KULDĪGĀ

Kultūras centrā

17.X 17.00 izrāde-mono-opera #DiToo. Režisore

Dita Lūriņa arī galvenajā lomā. 25.X 15.00 un 18.00 grupas *Carnival Youth* koncerts *Naivais ku-kū*.

Bibliotēkā

Ģimeņpratība bibliotēkā: 22.X 17.10 *21. gadsimta bērni – kādi viņi ir*; 29.X 17.10 *Ģimenes budžets – kā to plānot?*

16. un 22.X plānotā medijpratības nodarbība senioriem sadarbībā ar Eiropas Parlamenta deputāti Daci Melbārdi un nenoteiktu laiku ATCELTA.

Senioru skolā

Mākslas namā 27.X 16.00 tikšanās ar rakstnieci Daci Vīganti.

Mākslas namā

Jēkabam Bīnem – 125. Izstādei nebūs atklāšanas, bet to varēs apskatīt no 17.X līdz 29.XI. J.Bīnes daiļrādi var iepazīt, tiekoties ar kuratoru un grāmatas autori, mākslas zinātnieci Agitu Gritāni 17.X 12.00–15.00.

Pagastos

ĒDOLĒ

Ēdoles pilī 23.X 20.00 soliste Weedy Anda un pianists Elvis Dēliņš ar dže-

za mūzikas programmu *Sirdsdziesmiņas*.

KABILĒ

Bibliotēkā oktobrī Brindas Ceriņas fotoizstāde *Pasaules gaisma*.

KURMĀLĒ

Priedaines bibliotēkā līdz 30.X *Kuldīgas paletes* gleznu izstāde *Runču laikā*.

Izstāžu zālē līdz 7.XI Kuldīgas mākslas studijas M22 dalībnieces Dinas Zvejnieces gleznas.

LAIDOS

Sermītes bibliotēkā oktobrī Daces Zeltiņas un Elīnas Šuršinas gleznu izstāde *Divas pasaules*.

SNĒPELĒ

Kultūras namā 17.X 18.00 koncerts *Mana dziesma tev...* (plašākai publikai – pagasta mājaslapā un feisbuka kontā); 23.X 20.00 Saldus novada Zirņu amatierētra *Zīte* joku luga *Ontons i Anne*. 30.X 15.00 cikla *Radoši, praktiski, interesanti un arī sārtīgi* nodarbība. **Bibliotēkā** oktobrī *Kuldīgas paletes* gleznas.

TURLAVĀ

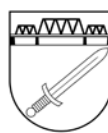
Bibliotēkā oktobrī Vladislava Kundziņa fotoizstāde *Ainavas*.

VĀRMĒ

Bibliotēkā oktobrī Laura Kalniņa

fotoizstāde *Mans skatījums*.

Pamatskolas zālē 17.X 18.00 Bauskas tautas teātris ar izrādi *Laulību ligums*.

SKRUNDĀ

Kultūras namā līdz 31.X fotoizstāde *Ukraina, Karpati – daba, cilvēki*.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā 18.X 15.00 Vaiņodes amatierētra ar komēdiju *Sievasmātes bizness*. Pasākums ATCELTS. Līdz 30.X skatāma fotoizstāde *Mans*. Plānotais novusa un zolītes turnīrs ATCELTS.

RAŅĶOS

Bibliotēkā līdz 16.XI izstāde *Baznīcu zvānu vēsture*.

Pasākumu zālē 17.X paredzētais pasākums ar Annu Dribas un Agri Riču ATCELTS.

RUDBĀRŽOS

Kultūras nama zālē Vladislava Kundziņa fotoizstāde *Ziedi*.

Bibliotēkā šomēnes Ingas Ozolas fotoizstāde *Skaistākas par saulrietiem var būt tikai rītausmas*.

ALSUNGĀ

TIC Veronikas Skvorcovas gleznu izstāde *Tuvāk vēl*.

KINO

Kultūras centra kinozālē

16.X 16.00, 18.X 14.00, 19.X 16.00 un 18.00, 20.X 18.00, 21.X 16.00 Dānijas animācijas filma *Sapņu meistari*. Minnas rāmā dzīve sagriežas kājām gaisā, kad viņa iegūst it kā māsu. Vispirms Minna priecājas, tomēr izrādās, ka Dženija nepavisam nav tāda māsa, par kādu meitene ir sapņojusi. Kādu nakti Minna nokļūst slepenā vietā, kur tiek radīti sapņi, turklāt uzzina, ka sapņos var likt cilvēkam mainīties. Minnai rodas doma to izmantot attiecībā uz Dženiju.

16.X 17.50, 18.X 15.50, 19.X 19.50, 20.X 19.50, 21.X 18.00 romantiska ASV drāma *Bezgalība starp mums*. Iemīļjušies pusaudži Railija un Kriss sapņo par nākotni, bet autoavārija visam pārvelk svīturu. Zaudējuma sāpes ir lielas, bet Railija atklāj, ka viņai piemīt neparastas spējas – viņa var uz brīdi būt atkal kopā ar mīļoto. Lai cik spēcīgas būtu jūtas, šīs tikšanās nevar turpināties. Meitene ir smagas izvēles priekšā: atteikties no mīļotā cilvēka vai palikt kopā par spīti nāves briesmām.

18.X 17.50, 20.X 15.30 dokumentāla ASV filma *Benksijs. Noziedzīgās mākslas dzimšana*. Stāsts par visslavenāko, bet reizē noslēpumaināko ielu mākslinieku pasaulē. Benksijs ir Anglijas bīstamākais noziedznieks, kuram izdevies radīt jaunu mākslas virzienu, vienlaikus rūpīgi slēpjot identitāti. Viņa zīmējumus pazīst visi, viņa politiskie vēstījumi un provokatīvā māksla aizvainojusi valdošās aprindas un kļuvusi par nozīmīgu revolūcionāras kustības daļu. Nevienš tā arī nezina, kas aiz šī vārda slēpjas.

KONCERTS

Lielajam dzintaram pieci gadi: Liepājas pērles

30. oktobrī 19.00 un 31. oktobrī 17.00 koncertzāles *Lielais dzintars* piecu gadu jubilejā ar simfonisku vērienu gaismā tiks celtas Liepājas klasiskās mūzikas vēstures epizodes, spilgtākās personības un pasaules

zvaigznes.

Koncertā tiks godināti pilsētai nozīmīgākie pagājušo gadsimtu mūzikas meistari: diriģents Arvīds Jansons un operdziedātāja Iraīda Jansone, Liepājas operas solists Mariss Vētra, komponists Alfrēds

Kalniņš, ilggadējais orķestra māksliniecisks vadītājs Imants Resnis un citas spožas personības. Retrospektīvā ceļojumā varēs doties kopā ar pianisti Agnesi Eglīņu, soprānu Margaritu Vīlsoni un tenoru Artjomu Safronovu.

Ērģeles un mēmais kino

31. oktobrī 20.00 Ventspils koncertzālē *Latvija – ērģelmūzikas un mēma kino vakars*.

Tajā britu ērģelnieks Ričards Hils veidos oriģinālu skaņu celiņu šausmu kino klasikai – režisora Roberta Vīnes 1920. gadā uzņemtajai filmai *Doktora Kaligari kabinets*.

R.Hils atzīts par vienu no nedaudzajiem mūziķiem, kurš spējis apvienot divas ērģelmūzikas pasaules: klasisko un dramatisko. Mākslinieks ērģeļspēli sākotnēji apguvis pie Viljama Vaitheida Ročesteras katedrālē, pēc tam Oksfordas Ekseteras koledžā, Portsmutas kated-

rālē un Vestminsteras abatijā, kur viņa pasniedzēji bijuši ērģelnieki Rozmarija Filda un Deivids Sangers. R.Hils apvieno solo karjeru, baroka *continuo* spēli, kora vadību un pasniedzēja darbu, vienlaikus būdams arī Sv. Marijas Londonas centra draudzes ērģelnieks.

LAIKA PROGNOZE

Sniegs – diez vai, lietus gan

Trešdien Latvijā no dienvidu puses iegriezās plaša nokrišņu zona un gandrīz visā valstī laiks kļūva lietains, drēgns un vējains.

Nepatīkamais pamazām mitējas, brīvdienās pat uzspīdēs saule, bet tik silti kā oktobra pirmajā pusē vairs nebūs, prognozē sinoptiķi.

Šonedēļ sociālajos tīklos atkal uzjundīja sarunas par sniega gaidīšanu. Mēneša sākumā LTV laika ziņu komentētājs Toms Bricis tika teicis, ka savulaik jau oktobra vidū ja ne noturīga sniega sega klājusi zemi, tad vismaz gaisā baltas pārsulas bijušas manāmas. Droši vien katram ir atmiņā kāds negaidīti

agrs sniegs. Atceros 1997. gada rudenī, kad dienu pēc Dainām (24. oktobrī) Kuldīgā pamatīgi sasnīga – ja nemaldos, kādi 20 cm. Meitiņai uz pirmā mēneša dzimšanas dienu uzdāvinājām lielu sniegavīru laukā. Sniegs apkārt gan ātri nokusa, jo nebija sala. Pašreiz sinoptiķu prognozes vēsta, ka šogad Kurzemē nekā tāda nebūs, varbūt vienīgi valsts austrumos Gaiziņkalna tuvumā, kur parasti parādās pirmais sniegs un ilgāk arī turas.

Pēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra prognozēm sestdienā būs mākoņaina, dažbrīd

debesis skaidrosies un no mākoņiem izlīdīs saule. Gaisa temperatūra dienā – ap +7 grādiem. Lēns ziemeļu vējš (2–3 m/sek.), kas vakarpusē sāks pūst no dienvidrietumiem. Naktī uz svētdienu sāks līt, vējš pastiprināsies. Diena būs siltāka nekā iepriekš (+9), bet iespējamais rietumu vēja brāzmas līdz 13 m/sek. Līs arī naktī uz pirmdienu.

Jaunās nedēļas sākums līdz trešdienai būs pārsvarā saulains, rietenis kļūs mierīgāks, tomēr dažbrīd iespējamās brāzmas. Trešdien un ceturtdien pie mums līs, taču būs silti – līdz +12 grādiem.

Daina Tafelberga

IZSTĀDES KULDĪGĀ

Muzejā līdz 22.XI Imanta Ziedoņa fonda *Viegli* izstāde *Kur zeme tā*.

Vecajā rātsnamā izstāde *Rotu balsis*.

Adatu tornī ekspozīcija par adatām.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē pastāvīgā ekspozīcija.

Bibliotēkā ceļojošā izstāde *No paša sākuma. Aktuālā vācu valodā sarakstītā bērnu un jauniešu literatūra*.

DAŽĀDI

ZIEMAS RIEPAS par labām cenām, īpaši izdevīgi – pasūtīt! Tagad strādājam arī sestdienās. Tāl. 29242556, 26669624, merano.lv.

SIA *Kuldīgas siltumtīkli* rīko **IZSOLI** nomājāmām noliktavas-darbnīcas telpām Pļavas ielā 7, Kuldīgā. Papildu informācija: www.kuldigasilt.lv vai pa tālr. 63323721, 29296126.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tāl. 29705025.

JUMTA REMONTS un maiņa, fasādes darbi, piegādā jumtu segumus, fasādi un kokmateriālus. Tāl. 27810688.

Ēku siltināšana ar **EKOVATI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tāl. 25624247.

Siltinām mājas ar **EKOVATI**, granulām un termoputām. Tāl. 26748235.

Mājokļu gaisa spraugu siltināšana ar **EKOVATI** un granulām. Tāl. 28102263.

SILTINĀM ēku ārējo gaisa spraugas, bēniņus. Tāl. 28445867.

ELEKTROMONTĀŽAS darbi; motoru pārtīšana. Tāl. 26279280.

BRUĢĒ; ierīko **ŽOGUS**; remontdarbi. Tāl. 26953266.

EKSKAVATORA (ķēžu) pakalpojumi (5,5 t). Tāl. 26046209.

Notīrīsim **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Tāl. 25463005.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana. Tāl. 27226777.

ARBORISTA/KOKKOPJA pakalpojumi: koku kopšana, dzīvžogu cirpšana, bīstamu koku nozāģēšana. Tāl. 24423644.

SPIEŽ SULU. Tāl. 29653166.

Tīra **AKAS**. Tāl. 20499788.

PIEMINEKĻI, FUTRĀLI, SĒTINĀS Baložu ielā 6 (blakus pastam). Tāl. 28666270.

PĒRK

Paplašinot saimniecību, par augstu cenu pērk un nomā lauksaimniecībā izmantojamo **ZEMI** Kuldīgas novadā (Alsungā, Ēdolē, Gudeniekos, Ivandē, Kurmalē, Padūrē, Peļčos, Rumbā, Rendā). Var būt arī aizaugusi ar krūmiem, mitra u.tml., ar lauku mājām, mežu. Izskatīšu visus piedāvājumus. Tālr. 28963556.

AUTOMAŠINAS. Tālr. 28679476.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

SIA *Oakland LV* iepērk ozola **ZĀGBALĶUS.** Cenas pēc vienošanās. Tūlītēja samaksa pēc kvalitātes novērtēšanas un baļķu uzmērīšanas. Tālr. 29289166.

Pērk oša un ozola **KAMĪNMALKU** (3 m). Tālr. 29997742.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS.** Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Lāses AM* kautuve iepērk piena **GOVIS,** gaļas **LIELLOPUS, TEĻUS, BUĻĻUS** kautsvārā. Piemaksas par daudzumu. Transports bez maksas. Samaksa par lopiem 7 dienu laikā. Tālr. 29353243.

ĀBOLUS sulai, **GAILENES** (vēl tikai šodien): Kuldīgā, Planīcas ielā 7a (bijušajā meliorācijas teritorijā), tālr. 25200298; Skrundā, Liepājas ielā 4, tālr. 25321178; Aizputē, Sakas ielā 9, tālr. 25366612; transports pie klienta, tālr. 26284210. Dodam maisus ābolu lasīšanai.

ĀBOLUS, braucu pakaļ. Tālr. 28165191.

PUPIŅAS, žāvētus ābolus, ķiplokus. Tālr. 29765478.

Briežu **RAGUS.** Brauc pakaļ. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS.** Tālr. 22728888.

PIEMINOT

AUSTRA BELŠEVICA (19.04.1928. – 13.10.2020.)

Ir atnācis oktobris un, kā ikkatru gadu, neskaitāmās krāsās izgreznojis Kuldīgu. Spoži spīd rudens saule, vējš citu pēc citas lejup līdina krāsainās koku lapas. Tās izskatās kā asaras, jo aizsaulē devusies pirmā skolotāja daudzām kuldīdznieku paaudzēm Austra Belševica. Ir skumji ikvienam, kas savā ceļā skolotāju ir sastapis.

“Man viss mūžs pagājis cilvēkos. Un lielākā daļa ir ļoti labestīga,”

tā kādā intervijā teikusi Austra Belševica. Līdz 55 gadiem jeb visu savu darba mūžu nostrādājusi vienā skolā, kas gan nosaukumu mainījusi un tagad ir Kuldīgas Centra vidusskola. Aizejot pensijā, viņa bijusi skolotāja/aizvietotāja arī Snēpelē un Kabilē, strādājusi par apavu pieņēmēju un aktīvi darbojusies pensionāru apvienībā *Rumbiņa*. Ar savu entuziasmu, sirds degsmi, aizrautību un labsirdīgo humoru skolotāja parādījusi mīlestību pret savu darbu un saviem audzēkņiem. Dažādu notikumu skolotājas dzīvē ir bijis bezgala, un bijušie audzēkņi joprojām viņu atceras un atcerēsies. Viņas dvēsele bijusi piepildīta dažādām dzīves krāsām. Patika ceļot, dziedāt, spēlēt teātri, būt dzīves vidū. Vārdi, ko viņa ir teikusi, darbi, ko viņa ir veikusi, dvēsele, ko viņa sevī nesusi, dzīvos joprojām mūsu sirdīs un atmiņās. Lai gaišs un viegls ir mūžības ceļš! Izsakām līdzjūtību un skumju brīdī esam kopā ar Austras Belševicas tuviniekiem, draugiem un kolēģiem, viņu mūžībā pavadot.

Kuldīgas Centra vidusskolas saime

PĀRDOD

Labiekārtotu divistabu **DZĪVOKLI.** Tālr. 29623688.

Atvēries jauns **LIETOTO AUTO SALONS.** Auto no Vācijas, sākot ar 2500 eiro. Adrese: Kuldīga, Ventspils iela 107. Tālr. 25718182.

VW TOURAN, 2005, 2,0, benzīns, *automāts, Xenon,* 1900 EUR. Tālr. 26372646.

No Vācijas **FORD FUSION,** 1,6, D, 2009, sudraba krāsā, 4 durvis, paaugstināts klīrens, ļoti labā kārtībā, jauna TA. Tālr. 26318731.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS,** iebūvējamās skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žāļūziju un pretinsektu sietu piedāvājums. Veic mērīšanu un montāžu. Mucenieku ielā 25, tālr. 28448638, Gravas ielā 1, tālr. 28378818.

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un no-tekstētās no ražotāja. Cena – no 5,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

KARTUPEĻUS, 40 eiro/t. Tālr. 28771338.

BURKĀNUS. Tālr. 23375624.

KVIEŠUS, auzas. Tālr. 26064339.

SIENU no lauka, 8 eiro rullis; no nujmes – 10 eiro. Novada robežās varu piegādāt par atsevišķu samaksu. Varu pārvest jūsu sienu, salmus ar traktor. Tālr. 26178646.

Pārdod **MEDU** (3 l – 17 eiro), ziedputekšņus (10 eiro/kg) un propolisu ar piegādi mājās svētdien, 18. oktobrī. Tālr. 26441406.

VAJADŽĪGI

SIA *KCE* (41203037327) aicina darbā **ELEKTROMONTIERUS** ar darba pieredzi (vēlams, ar pieredzi arī a/s *Sadales tīkls* objektos). Par priekšrocību tiks uzskatīts, ja ir: pieredze GVL objektos; ST operatīvās tiesības; kabeļu montiera apliecība; spriegumaktīvo darbu tiesības; augstākāpēju tiesības; B, C kategorijas autovadītāja apliecība, ekskavatorista tiesības. Darbs Kurzemē. Atalgojums – no 1200 EUR bruto (pirms nodokļu nomaksas). Tālr. 25444964.

IZIRĒ

Labiekārtotu divistabu **DZĪVOKLI.** Tālr. 26093655.

SIA *Vēvers* pārdod priedes skaidu kurināmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena – 130 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES,** ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 128,80 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU.** Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu lapkoku, nomaļu **MALKU.** Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU;** sausu, skaldītu malku; sausu, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu un kluču **MALKU.** Tālr. 27195825.

Visu veidu **MALKU.** Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU.** Tālr. 28750000.

Skaldītu **MALKU,** piegādā. Tālr. 29428876.

Pārdod apses **MALKU.** Kravā – 8 m³. Tālr. 26539164.

Aku, kanalizācijas **GRODUS.** Tālr. 29142702.

KŪTSMĒSLUS kravās un maisos. Tālr. 28317460.

LĪDZJŪTĪBAS

*Es jau zinu – tu man būsi vienmēr:
Arī pēc saulrieta sildīsi,
Baltiēm ābeļziediem katru pavasari
ziedēsi,
Arī no mūžības takas mīlēsi.
Bet tik un tā – sirds izlīst pelēkās skumju
smilgās
Un kā balts eņģelis baltās debesīs raud.*

/D.Kalinka./

Mūsu līdzjūtība Gunai un Kristīnei, no mammas un vecmāmiņas AUSTRAS BELŠEVICAS atvadoties.

Sociālā dienesta kolektīvs

*Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek,
Un atmiņas kā krāšņs zieds.*

/J.Silazars./

Atvadoties no AUSTRAS BELŠEVICAS, izsakām līdzjūtību tuviniekiem.

Kuldīgas novada senioru padome

*Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei,
Pārtrūkst stīga, un viss paliek kluss.*

/Ā.Elksne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Gunai, Sarmītei un tuviniekiem, AUSTRU BELŠEVICU pavadot smilšu kalniņā.

Aija, Inīta, Ruta, Valdis, Aigars, Inīta, Jānis, Vera, Ārija

*Paliks dzīvības vidū tavs patiesais
gājums,
Jo tik darbīgu mūžu jau neizdzēs riets.*

/K.Apškrūma./

Kuldīgas pilsētas pensionāru biedrība *Rumbiņa* izsaka līdzjūtību taviem cilvēkiem, AUSTRU BELŠEVICU mūžībā pavadot.

Skumju brīdī esam kopā ar tuviniekiem, AUSTRU BELŠEVICU mūžībā pavadot. Zaķu, Dreimaņu, Megņu, Vainšteinu ģimenes un Gita

*Tu biji bagāta.
Tev piederēja šīs debesis...
Lai tagad sveces ar vēju runā
Un Tavu zvaigzni ceļ debesis.
Šī zeme griežas
Par dzīvi ātrāk un savādāk...
Un aiziet gājējs, kas
Nepārnāk... Ardievu!*

/G.Račs./

Ir noslēdzies skaists un bagāts mūžs. Ļoti skumstam par mūsu pirmās Skolotājas AUSTRAS BELŠEVICAS aiziešanu mūžībā. Vissirsnīgākā līdzjūtība viņas mīļajiem.

Mīļākie audzēkņi

*Es aizeju pretī cīruļiem,
Savu dzīvi kā grāmatu aizvērusi.
Es aizeju baltā mākoni,
Likteņa kausu pa pilienam izdzērusi.
Uzzied saule pār loga rūti,
Un var minēt – bija labi vai grūti.*

/I.Kalnāre./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību meitām Sarmītei, Gunai un tuviniekiem, skolotāju AUSTRU BELŠEVICU kapu kalniņā pavadot.

Ināra, Aina, Gunards, Anna, Alda

*Ilgu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji.
Lai nu viegli Zemes māte
Pārklāj savu villainīti.*

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, no AUSTRAS BELŠEVICAS atvadoties.

Vānes pensionāru biedrība *Mežrozīte*

*Reiz nozied viss, kam dzīves krāšņums
dots,
Tik paliek mūžs, ar darbiem vainagots.*

/K.Sausnītis./

Izsakām dziļu līdzjūtību AUSTRAS BELŠEVICAS piederīgajiem, Austrai mūžībā aizejot.

Latvijas Samariešu apvienības dienas aprūpes centra kolektīvs

*Ja esmu kā vējš, kas ābeļzaros žūžo,
Ja savu staru lieku saulei klāt,
Tad tikai tāpēc, ka tu manam mūžam
No sirds reiz lauzi ceļa maizi, māt.*

/J.Brežģis./

Gunīt, dalām bēdu smagumu ar tevi un taviem mīļajiem, māmiņu pa krāsainām lapām klāto smilšu taciņu aizvadot.

Tavi līdzgaitnieki Basu skolā

Izsakām visdziļāko līdzjūtību AUSTRAS BELŠEVICAS tuviniekiem, viņai aizsaulē aizejot.

Rumbiņas Dzīvotprieka vingrotājas

*Kā ar rudens lietus lāsēm
Sirds ar skumjām sarunājas.*

/S.Kaldupe./

Skumju brīdī esam ar tevi, Rutīn, tuvu cilvēku zaudējot.

Frizētavas *Tava frizētava* meitenes

*Šalciet klusi, dzimtie meži,
Mūža dziesma beigusies.*

/S.Kaldupe./

Līdzjūtība Guntai ar ģimeni, mammīti zaudējot.

Zītaru mājas iedzīvotāji

Mūžībā aizgājusi

AUSTRA BELŠEVICA (19.04.1928. – 13.10.2020.).

Izvadīšana sestdien, 17. oktobrī, 13.00 no kapličas Aizputes ielā uz Kalna kapiem.
Meitas

ZOOBIRŽA

Dāvinu trīs mēnešus vecu **VILKA** izskata **KUCĪTI.** Varu aizvest. Tālr. 26178646.

 SIA «Vika Wood»
kokzāģētava PĒRK
egles un priedes zāģbaļķus.
Sīkāka informācija pa tālruni **26443376.**
Papildu informācija www.vikawood.lv.

VĀRDADIENAS

No 17. līdz 24. oktobrim
 17. Gaitis (95), Karīna (3954)
 18. Rolands (4287), Rolanda (21),
 Ronalds (948), Erlends (110), Lūkass
 (459)
 19. Elīna (8526), Drosma (85),
 Drosmis (6)
 20. Leonīds (2927), Leonīda (129)
 21. Urzula (38), Severīns (19)
 22. Īrīsa (147), Īrīda (53), Airisa (103)
 23. Daina (4512), Dainis (5453),
 Dainīda (17)
 24. Renāte (1961), Modrīte (188),
 Mudrīte (59)
Populārākie: Elīna un Rolands.

„Ja mammītei patika, tad man arī”

Daina Blanka, māsu palīdzē Kuldīgas slimnīcas terapijas nodaļā:
 – Nezinu, kādēļ mammīte man tādu vārdu deva, bet, ja viņai tieši tāds patika, tad patīk arī man. Ir skaists. Ja kāds grib uzrunāt mīļāk, sauc par Dainīti vai Dainucīti. Manas paaudzes meitenēm vecāki tādu deva bieži – tas bija ļoti populārs. Esmu mācījusies divās skolās, un abās bijām vairākas Dainas. To, ka vienāda vārda īpašniekiem būtu arī kāda rakstura līdzība, neesmu ievērojusi. Laikam jau katrs esam atšķirīgs. Es 21 gadu nostrādāju bērnudārzā, bet no audzēknēm man vārdamāsu nebija. Katrā laikā ir citādu vārdu mode. Vārdadienu vienmēr svinu. Ir patīkami, ja draugi atnāk ciemos. Ja esmu darbiņā, tad piezvana, atsūta apsveikumu. Tā ir par citām īpašāka diena.

JOKI

Makšķernieks lielās draugiem:
 – Pagājušajā svētdienā noķēru tādu līdaku! Kā mana roka!
 – Beidz runāt muļķības – ie-bilst kāds no draugiem. – Tik spalvainas līdakas nemēdz būt!

Programmētāja un šamaņa darbā ir daudz kopēja – abi murmina nesaprotamus vārdus, veic neizprotamas darbības un nevar paskaidrot, kā tas darbojas.

PĒRKAM
Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsā

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
 www.metsaforest.com/lv

TOLMETS

www.metko.lv

Mederu iela 8, Kuldīga, tālr. 26567540.

Iepērkam METĀLLŪŽŅUS, melnus un krāsainus.

- ✘ Noņemam automašīnas no uzskaites.
- ✘ Nodrošinām transporta un konteineru pakalpojumus, objektu demontāžu.

KURZEMES RADIO
ir tur, kur esi Tu!

Kārlis Neimanis
Ieva Dzene
Dace Blathena
Andris Grīnvalds
Māris Dadzis

R GRUPA

Viens no Latvijas veiksmīgākajiem mežsaimniecības uzņēmumiem

pērk ZARUS ŠKELDOŠANAI, veic APAUGUMU NOVĀKŠANU tālrunis 25429662

pērk MEŽA ĪPAŠUMUS un CIRSMAS tālrunis 28332215

pērk BĒRZA PĀPĪRMALKU krautuvēs pie ceļa un Ventspils ostā tālrunis 25780490

OKTOBRA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no Kurzemnieka numuriem un līdz 19. oktobra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Cik izsaukumos, kur dūmvados deg sodrēji, ugunsdzēsējiem gadā nākas doties?

Atbilde. Gunta Edele Mākslas akadēmijā dizaina nodaļā ieguvusi maģistres grādu modes mākslā. Intervijā Kurzemniekam viņa sacīja, ka maģistres grāds bija 50. dzimšanas dienas dāvana.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Rasma Stepe, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Indra Grandava, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Gunta Grundmane, Santa Brasla.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

SIA STILLS
 Talsu nov., Laidzē,
PĒRK ZĀGBALĶUS
 3,1 m garumā:

- **ozola zāģbalķus**
 no 24 cm/d:
 A klases
 no 160 līdz 300 eiro/m³,
 1. šķiras
 no 120 līdz 170 eiro/m³,
 2. šķiras no 90 līdz 110 eiro/m³,
- **oša zāģbalķus**
 no 24 cm/d:
 A klases
 no 120 līdz 180 eiro/m³,
 1. šķiras
 no 80 līdz 120 eiro/m³,
- **priedes zāģbalķus**
 no 24 cm/d:
 A klases 90 eiro/m³,
 1. šķiras 85 eiro/m³.

Samaksa tūlītēja.
 Tālr. 29463811, 29334955.

Latvijas Finieris

Bērza finierklūču iepirkšanas cenas koklūkumā Kuldīgā, Kuldīgā, Ganību ielā 12
 (cenas ir informatīvas) www.finieris.lv, tālr. 29126139.

Sortiments	Lobīšanas cilindru diametru grupas, cm	Nominālgarums, cena, EUR/m ³	
		2,70 m	5,40 m
B šķiras finierklūči	14 – 15,9	30	30
	16 - 17,9	47	47
	18 - 20,9	73	73
	21 - 24,9	90	90
	25 - 29,9	95	95
E šķiras finierklūči	30 - 39,9	95	95
	> 40	87	87
	21 - 24,9	100	105
	25 - 29,9	120	130
Brākēts papīrmalka	30 - 39,9	120	130
	> 40	100	105
	6 - 70	20	
Neatbilstošs	visas	15	
Ar metālu	visas	10	

Pērkam meža īpašumus, tālr. 28600122, e-pasts: lfmezs@finieris.lv